

2008/4

Heikki Poroila

Jonkin ison kynnyksellä?

Jutta Jaakkola

*FiMICin uusi
vetovoima*

Pirjo Hakuni

Oopperaa elokuvissa

Onneksi olkoon!

Ja meitä laulatti niin!

Jaakko Tuohiniemi

*Luettelointia, elokuvia
ja vanhaa taidelasia*

INTERVALLI

Kannen kuvassa sinisen lasin sisäistä maailmaa
(Kuva Heikki Poroila)

INTERVALLI

Sisältö 4 | 2008

- Jonkin ison kynnyksellä? | 3 | *Heikki Poroila*
Jutta Jaakkola - FiMICin uusi vetovoima | 4 |
Oopperaa elokuvissa | 7 | *Pirjo Hakuni*
Jaakko Tuohiniemi - Luettelointia, elokuvia ja vanhaa taidelasia | 9 |
Ja meitä laulatti niin! | 14 |
Onneksi olkoon! 23 |
Hakemistot 2008 | 28 |
Summary in English | 30 |

Intervalli

Musiikkikirjastoalan aikakausjulkaisu

ISSN 1796-7392

21. vuosikerta

Julkaisija

Suomen musiikkikirjastoyhdistys ry

PL 148, 01301 Vantaa

www.kaapeli.fi/~musakir

musakir@kaapeli.fi

Päätoimittaja

Heikki Poroila

Tikkurilan kirjasto, Lummetie 4, 01300 Vantaa
Puhelin 09-8932 2201, heikki.poroila@gmail.com

Intervalli-lehti julkaistaan vuonna 2008

PDF-muotoisena verkkolehtenä.

Lehti on maksutta kiinnostuneiden luettavissa ja
ladattavissa julkaisijan verkkosivuilta.

Lehdestä saa valmistaa paperikopioita yksityiseen käyttöön
sekä kirjastoissa normaaliin lukusali- ja lainauskäyttöön.

Lehdessä julkaistava aineisto on
pääosin tekijänoikeuden suojaamaa.

Jonkin ison kynnyksellä?

Heikki Poroila

Kun Sony BMG:n toimitusjohtaja Kimmo Valtanen keväällä musiikkikirjastojen tapaamisessa antoi julkisesti ymmärtää, että kirjastot voisivat aivan hyvin tulla mukaan musiikin lailliseen verkkojakeluun, reaktiot vaihtelivat liki messiaanista hyvin epäuskoisiin. Valtasen perustelut tuntuivat haluttavan uskottavilta, vaikka tekijänoikeuden ja talouden maailman faktat varoittivat.

Vakavissaan kuitenkin käytiin neuvotteluihin, tienraivaajina pääkaupunkiseudun kirjastot ja Tampere, jotka yhdessä vastaavat noin neljännessä koko maan volyymeisterä. Useiden tapaamisten, sähköpostikeskusteluiden ja tinkimisten jälkeen oltiin kuitenkin vuoden lopulla tilanteessa, jossa kirjastot joutuivat toteamaan vuoden kokeilunkin tulevan kirjastoille kestävämmän kalliiksi kohtuulliseksi arvioidulla palvelutasolla.

Hyvän yrityksen tyssäminen rahaan ei välttämättä tarkoita pysyvää umpikujaa, mutta se voi olla vakavasti otettava merkki niistä ehdoista, joilla verkko-maailman jakeluun ylipäättään pääsee mukaan. Kun laki ei anna meille valtuuksia, ne täytyy ostaa. Neuvotteluissa kirjastoilla ei ole eikä tule olemaan mitään erityisiä valttikortteja.

Ehkä nyt on hyvä hetki kysyä itseltämme, mihin asti olemme halukkaita menemään uuden maailman ehdoilla. Ehkä nyt on myös hyvä yrittää selvittää, miten asiakaskuntamme arvot makaavat verkkomusiikin suhteen. Me emme nimittäin tiedä siitä yhtään mitään.

Yleisessä kirjastokeskustelussa on jo pidemmän aikaa kysytty, onko perinteinen kirjastoidea tullut tiensä päähän tai mitä pitäisi tehdä, ettei kirjastoistamme tule uuden ja ehkä uljaamman maailman ulkomuseoita. Keskustelu liittyy sekä joihinkin uudisrakennuksiin että erilaisten mittareiden vihjaamaan pitkän dynaamisen kasvuvaiheen päättymiseen.

Tätä keskustelua on syytä käydä myös musiikkikirjastojen puolella, koska meidän sisältömme ja meidän asiakkaamme taitavat mahdollisen kynnyksen ylittää ensimmäisten joukossa. Pohdintaa pitäisi käydä varsinkin niiden, jotka ajattelivat olla töissä julkisessa musiikkikirjastossa vielä pitkään.

Luultavasti nyt on korkea aika – ellei jo myöhäistä – vakain aikein ja huolellisesti tutkia, mitä ympärillämme tapahtuu. Tarvitaan sekä asiantuntijoiden näkemyksiä että empiiristä kenttätutkimusta. Mututiedolla ei ole todellista kantavuutta. Mutta ovatko alamme tutkijat kiinnostuneita ja valmiita, haluataanko tällaisen selvittämiseen laittaa voimavaroja?

Tunnen itse omantunnon kolkutusta sen takia, että joudun ottamaan kantaa musiikin käytön tulevaisuuteen kovin heppoisin faktatiedoin eli lähinnä joidenkin nuorempien sukulaisten ja tuttavien kertomaa interpoloimalla. Ehkä nämä eivät olekaan musiikin kuluttajina ollenkaan edustavia.

Tuntuu kuitenkin vääjäämättömältä, että tässä ollaan jonkin ison muutoksen kynnyksellä. Näin siitä riippumatta, päästäänkö verkkomarkkinoille vai ei. Ja siitä riippumatta, olemmeko aktiivisia vai emme erilaisissa perinnekirjastolle uusissa puuhissa. Itse laittaisin panokseni entistäkin monipuoliseen ja asiakkaiden erilaisia tarpeita palvelevamman dokumentoinnin koriin.

Mutta muitakin näkemyksiä varmasti on. Niistä pitäisi myös kuulla, julkisesti. Hei minua nuoremmat, sana ja mielipide ovat vapaita! Tulevaisuus on teidän!

4

4/2008

Jutta Jaakkola -
Suomalaisen musiikin
tiedotuskeskuksen
uusi vetovoima

Kysymykset Heikki Poroila Kuvat Tapio Lokki

Mitä kautta ja mistä syistä olet päätynyt elämäsi tässä vaiheessa FiMICin toiminnanjohtajaksi?

Olen aloittanut Fimicissä jo lähes kymmenen vuotta sitten eli keväällä 1999. Aluksi työskentelin kevyen musiikin tiedottajana ja vuodesta 2002 kevyen musiikin tiimin vetäjänä. Toiminnanjohtajaksi siirryin tämän vuoden toukokuussa. Ennen Fimiciä olen työskennellyt mm. Yleisradion äänitearkistossa ja tehnyt freelancerina juttuja Yle Ykkösen musiikkitoimitukselle. Olen valmistunut Helsingin yliopistosta, jossa pääaineinani olivat musiikkitiede ja germaaninen filologia, sivuaineina sosiologia ja viestintä. Tyypillinen humanisti siis, joka on löytänyt mielenkiintoisen ja todella mukavan työpaikan musiikin alalta.

Mitä ovat tällä hetkellä FiMICin keskeiset hankkeet ja minkälaisia haasteita lähitulevaisuudessa näkyy?

Fimicin toiminnassa yksi tärkeimmistä painopisteistä tällä hetkellä on uuden organisaation sisäaajo. Uudistimme organisaatiota lokakuussa; luovuiimme muun muassa vanhoista musiikinlajikohtaisista tiimijajoista ja tilalle tuli kaksi tiimiä: palvelu- ja kehitystiimi sekä tiedotus- ja promootiotiimi. Edellä mainittuun tiimiin on keskitetty asiakaspalvelumme, tietopalvelumme sekä kehityshankkeemme. Tiedotus- ja promootiotiimi keskittyy taas erityisesti kohdennettuun promootioon, edistämishankkeisiin sekä Suomessa että ulkomailla sekä tiedotusmateriaalimme tuotantoon. Saumatonta yhteistyötä tehdään kuitenkin yli tiimirajojen ja olemme pyrkineet tällä uudistuksella entistä tehokkaampaan ja parempaan palveluun, selkeisiin työnkuviin ja prosesseihin ilman, että joustavuutemme katoaisi. Osana tätä prosessia mietimme tietysti hieman uusiksi asiakaspalvelu- ja promootiostrategiaamme. On erittäin tärkeää miettiä ja kerrata koko porukan voimin, miten ja kenelle me tätä työtä teemme, ketkä ovat tärkeimpiä asiakkaita ja kohderyhmiämme ja mitä he todella tarvitsevat.

Henkilökuntamme on vaihtunut aikalailla viime vuosina ja samalla olemme saaneet taloon paljon uusia ajatuksia ja osaamista, jota on hienoa hyödyntää. Tulemme vuonna 2009 keskittymään myös uusien teknisten palveluiden kehittämiseen. Julkaisemme keväällä 2009 uudet entistä ehommät nettisivut, olemme aloittaneet nuottimateriaalin elektronisen promootion, nettisivuil-

lemme avataan verkkokauppa ja niin edelleen. Lisäksi mietimme, miten voisimme valjastaa web 2.0. -toimintoja yhä paremmin myös promootiomme ja tiedotuksemme työkaluiksi.

5
4/2008

FiMICin emojärjestö Teosto on joutunut viime vuosina varsin uuteen tilanteeseen, kun EU on alkanut vaatia myös edunvalvonnan kilpailuttamista. Miten itse arvioisit tilannetta, voisiko FiMICin kaltainen organisaatio olla nykyisenkaltaisena olemassa, jos Teosto yhdistyy jonkin pohjoismaalaisen tai eurooppalaisen järjestön kanssa?

Fimicin kaltaiselle organisaatiolle on ehdottomasti tarvetta, olemme asiantuntijaorganisaatio, joka on kansainvälisessä vertailussa palveluiltaan ja toimintoiltaan huippuluokkaa ja kotimaassa korkealle arvostettu ja välttämättömäksi todettu. Fimic on perustettu jo vuonna 1963 ja vasta viimeiset 13 vuotta osa Teostoa. On totta, että kansainvälinen kilpailutilanne tekijänoikeusrintamalla asettaa paineita Teostolle eri suunnilta, ja se ei voi olla vaikuttamatta Fimiciin. Siksi olemmekin valmistelemassa Fimicin organisaatiomuodon muutosta, jonka myötä Fimicistä tulisi oma erillinen yhdistysmuotoinen organisaatio. Tulemme toki jatkamaan kiinteätä yhteistyötä Teoston kanssa, mutta irtaantuminen omaksi organisaatioksi avaa meille uusia mahdollisuuksia yhteistyöhön myös esittävän säveltaiteen kanssa sekä myös uusiin tuikitärkeisiin rahoituslähteisiin.

Monet FiMICin kirjastojakin kiinnostavat palvelut ovat viime vuosina siirtyneet verkkoon, kuten säveltäjien ja heidän tuotantonsa esittely. Millaisena itse näet verkkopalveluiden tilanteen ja lähitulevaisuuden näkymät FiMICin näkökulmasta?

Erilaiset verkkopalvelut ovat jo nyt osa arkipäiväämme ja lähitulevaisuudessa keskitymme niihin entistä enemmän. Verkkomaaailma on täynnä mahdollisuuksia, joiden osalta pyrimme ehdottomasti olemaan ajantasalla tai jopa edelläkävijöitä.

Verkkosivuille on ilmestynyt FIMIC PLAYER -niminen mahdollisuus kuunnella streaming-tekniikalla kotimaista musiikkia. Kerrotko, millä perusteilla tätä musiikkia on tarjolla ja mihin kaikkeen palvelulla tähdätään?

6
4/2008 Musiikin tunnettuuden lisääminen ääninäytteiden on meille erittäin tärkeää ja se tukee kaikkea muuta sivuillamme olevaa materiaalia. Pelkkä teksti ei riitä aina kuvaamaan itse musiikkisisältöä ja sen vaihteita. Fimic player tarjoaa vielä tässä vaiheessa melko suppean valikoiman näytteitä, mutta uusien sivujen myötä tulemmme ehdottomasti parantamaan myös tätä palvelua ja sen käytettävyyttä.

Nuotiston eli Music Libraryn tietokanta on kirjastoillekin hyödyllinen työväline suomalaiseen musiikkiin liittyvissä tiedonhakutehtävissä. Miten itse arvioit tilannetta, onko tietokanta nyt riittävän hyvällä mallilla vai pitäisikö tai voisiko vielä kehittää?

Mikään maailman tietokanta ei ole koskaan valmis. Olisi jopa huolestuttavaa, jos kehitettävää ei enää olisi. Kuten aiemmin mainitsin, tulemmme nettiuudistuksemme myötä parantamaan tiedon löydettävyyttä, nuotistokannan palveluita lisätään. Toisaalta kehittäminen ei ole itseisarvo, vaan kuuntelemme koko ajan korvat höröllä asiakaskuntamme näkemyksiä siitä, miten voisimme entistä paremmin palvella asiakkaita ja sen mukaan kehittää palveluitamme. Yleisesti ottaen tietokantamme perusta on kuitenkin hyvällä mallilla, ja sen pohjalta on hyvä jatkaa kehitystyötä.

Ehtiikö FiMICin toiminnanjohtaja työssä tai vapaa-aikana kuunnella musiikkia? Jos ehtii, voitko hiukan valottaa lukijoille omaa makuasi?

Tottahan toki tässä työssä tulee kuunneltua ja pitääkin kuunnella musiikkia, vaikka se klisheiseltä kuullostaa, musiikki on aina ollut tärkeä osa elämääni – niin yksityiselämäni kuin opiskelu- ja työuraanikin. Vaikka työ- ja opiskeluhistoriani on enemmän kallellaan tuonne kevyen musiikin puolelle, olen kaikkiruokainen; pyrin jatkuvasti seuraamaan mitä uutta suomalaista musiikkia julkaistaan ja esitetään. Levyhyllynikin koostuu laajasta skaalasta kaikkia musiikinlajeja: jazzista ja nykykansanmusiikista rockiin ja nykymusiikkiin. Tätä kirjoittaessa levysoittimessa soi Mikko Hassisen hienoista teoksista koostuva UMO:n levy, auton CD-soittimessa pauhasi töihin tullessa Teosto-palkitun Asan levy ja kotistereoissa oli eilen illalla Saariahon teoksista (*Notes on Light, Orion ja Mirage*) koostuva levy...

Haluatko lähettää suomalaiselle musiikkikirjastoväelle jotain erityisiä terveisiä?

Toivottavasti yhteistyö teidän ja Fimicin välillä on myös jatkossa hedelmällistä ja molempia osapuolia hyödyttävää. Kuulemme mielellämme näkemyksiänne siitä, miten Fimic voisi palvella myös musiikkikirjastoväkeä entistäkin paremmin.

Oopperaa elokuvissa

Pirjo Hakuni

Finnkino aloitti suorien oopperaesitysten lähetykset New Yorkin Metropolitanista 11.10.2008. Valkokangasesityksiä nähtiin Suomessa kahdeksalla paikkakunnalla. Muualla Euroopassa oopperoista on voitu nauttia elokuva-teattereissa jo parin vuoden ajan. Toistaiseksi Finnkinolla on sopimus kymmenen lauantai-iltapäivämatinean lähettämistä. Syyskaudella 2008 välitetään kolme ja keväällä 2009 kuusi oopperaa. Ensimmäisenä oopperana nähtiin **Richard Straussin** *Salome*, jossa solisteina lauloivat mm. **Karita Mattila** ja **Juha Uusitalo**. Kapellimestarinkin piti alun perin olla suomalainen, mutta **Mikko Franck** joutui peruuttamaan vierailunsa.

Tampereen kaupunginkirjasto osti musiikkiosaston juhlavuoden kunniaksi kymmenen lippua tähän historialliseen esitykseen. Kaksi lippua arvottiin kulttuurikuntokorttitalokoiden kick off –tilaisuudessa ostoskeskuksessa. Kahdeksasta lipusta musiikkiosasto järjesti pienen kilpailun. Asiakkailta pyydettiin perusteluja ”miksi haluan nähdä oopperan” ja liput luvattiin parhaiten perustelleille. Kysymykseen saattoi vastata joko sähköpostitse tai täyttämällä kilpailulipukkeen musiikkiosastolla. Perusteluja saatiin yhteensä 91. Koska lähes kaikki olivat perustelleet kiinnostuksensa yhtä ansiokkaasti, liput arvottiin.

Miksi ihmiset halusivat nähdä oopperan? Useimmin toistuva perustelu oli halu kuulla ja nähdä hienoja suomalaisia laulajia Karita Mattilaa ja Juha Uusitaloa. Vastaajien joukossa oli kummankin varauksettomia ihailijoita todella paljon. Aika moni ilmaisi halunsa päästä oopperaan, koska ei ole koskaan aikaisemmin elämässään päässyt nauttimaan tästä taiteenlajista, jokunen toivoi voitavansa näin päästä ennakkoluuloistaan oopperaa kohtaan. Toki joukossa oli myös oopperan harrastajia ja muutama ammattilainenkin. Varsin monella henkilökohtainen taloudellinen tilanne oli sellainen, että oopperaan menosta voi vain haaveilla.

Kysyin lipun saaneilta esityksen jälkeen sähköpostitse vaikutelmia ja kokemuksia. Mm. tällaisia näkökulmia poimin vastauksista:

7
4/2008

”Suomalaiset oopperatähdet Karita ja Juha olivat häikäiseviä, suuren luokan ammattilaisia, joita oli ilo kuunnella ja katsella. Kamerat toivat lavan tapahtumat lähelle katsojaa ja varmasti auttoivat myös juonen mukana kulkemisessa. Oli myös mielenkiintoista tehdä pieni kurkistus kulissien taakse muutama minuutti ennen oopperan alkua. Minä pidin todella paljon näkemästäni ja kuulemastani. Tämä oli ensimmäinen kosketus oopperan maailmaan, mutta takuulla ei viimeinen.”

”Kokemus oli upea. Vielä parempi kuin ennakkoon osasin kuvitella. Hienoa myöskin että olette panostaneet musiikkiosastolla klassisten DVD-ohjelmien hankintoihin.”

”Esitys oli enemmän kuin osasin odottaa. Vei mukanaan niin että ajantajua ei huomannutkaan. Nyt osaa paremmin arvostaa oopperalaulajien osaamista ja taitoja. On hyvä, että tarjoatte erilaista musiikkitarjontaa tänä rockin ja muun nykymusiikin aikana, jota itse en jaksa kuunnella. Ennen en oikein pitänyt Karita Mattilasta, mutta nyt kyllä arvostan häntä enemmän. Suurkiitos teille siitä, että minä olin yksi ilmaisen lipun saajista, kun se muuten on tuloihin nähden aika mahdotonta.”

8
4/2008

”Hieman tuntui oudolta oopperamaailmassa elokuvamaiset mainokset ennen show’ta, mutta kyllä sen kesti. Kivaa oli tunnelmien välittäminen paikan päältä, hui! – miten se toimittaja uskalsi mennä koputtamaan Dame Karitan ovelle ennen esitystä. Tulipa nähdyksi taas, kuinka fyysistä laulu- ja tunneilmaisu on. Oli hienoa päästä ‘elämän ytimen’ äärelle! Voimia saa taiteesta.”

“Ensikokemus oli mielenkiintoinen, joskin ehkä vähän hämmentävä, koska paikalla ollessa musiikkitapahtuman tunnelma on erilainen. Silloin kaiken kokee selvemmin kuin valkokankaalta. Toisaalta live-lähetyksenä ooppera toimi. Tässä lähetyksessä kamerat kuvasivat varsin lähelle ja oli mielenkiintoista nähdä esiintyjien kasvonilmeetkin. Teknisesti äänentoisto toimi mielestäni hyvin, mutta kuvasuhde hieman häiritsi. Oopperana Salome ei ehkä ollut helpoimmasta päästä, ts. se oli kohtalaisen raskas. Karita Mattila ja muut esiintyjät olivat rooleissaan kyllä hyviä ja saksankielisen laulun ymmärsi hyvin.”

“Salome vastasi suurin piirtein odotuksiani sekä esiintyjien että muunkin toteutuksen suhteen. Olen ehkä enemmän Verdi- kuin Strauss-fani, mutta kiva kun sain mahdollisuuden nähdä ihaillemiä suomalaisia New Yorkin estradilla. Laulan itsekin oopperaa, joten tää ei ollut ihan ensimmäinen eikä viimeinenkään oopperakokemukseni.”

”Kekseliästä palkita meitä tavallisia kirjastonkäyttäjiä näin arvokkaalla tavalla. Ne ketkä olivat mukana ideoimassa tätä musiikkielämystä asiakkaille, voivat onnitella itseään, koska ainakin minun mielestäni tämä oli loistava idea. Juuri tällaisia uusia tuulia tarvitaan. Olen tosi onnellinen, että on kirjasto mistä voi lainata musiikkia ja kirjoja”.

Luettelointia, elokuvia

ja vanhaa taidelasia —

Haastateltavana musiikkikirjastoyhdistyksen

uusi puheenjohtaja Jaakko Tuohiniemi

Kysymykset ja kuvat Heikki Poroila

Sinut valittiin syyskokouksessa Suomen musiikkikirjastoyhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi vuodelle 2009. Et ole kuitenkaan aloittelija yhdistyksessä?

Ensinnäkin suuret kiitokset luottamuksesta. Ulla Ikäheimon seuraajana olen saanut periiä paikan, joka on ollut hyvin hoidettu ja jolle asettuminen itse asiassa jännittää hieman.

Suomen musiikkikirjastoyhdistys ja oma työurani kietoutuvat yhteen jo pitkältä ajalta. Kirjastossa aloin työskennellä syksyllä 1994, kun yhdistys jo edellisenä vuonna – jolloin valmistuin ylioppilaaksi – oli kustantanut ensimmäisen yhtenäistettyjen nimekkeiden luetteloni. Tuo ensimmäinen kirjasto-työpaikka oli Tesoman sivukirjasto Tampereella, ja siellä sain nähdä suurta monipuolisuutta niin työnkuvan kuin henkilökunnan osalta. Kaikkinensa kyseessä oli opettavainen jakso, joka kannusti kirjastoalalle. Aiemmin olin ollut vain innokas kirjastossa kävijä, jolle tämä kulttuurilaitos oli välttämätön henkireikä koulun ja konservatorion vastapainona.

Aloitettuani musiikkitieteen opinnot Helsingin yliopistossa (vasta kolmannella yrittämällä), kävin kysymässä työpaikkaa myös Helsingin kaupungin kirjastosta, ja ongelmitta sain jonkin tuntimäärän Pasilan musiikkiosastolta. Siinä vaiheessa kai “urani” alkoi suuntautua, ja se vakiintui saadessani sijaisuuden silloisen Musiikkitieteen laitoksen kirjastosta ja sittemmin jakson Sibelius-Akatemian kirjastosta – joka sivumennen sanottuna oli työpaikkana ihanteellinen.

Yhdistyksen suuntaan aktiviteettini jatkuivat luetteloiden muodossa, ja siten vuodesta 1998 lähtien alkaen olen istunut yhdistyksen hallituksessa, siis jo vuosikymmenen! Niin aika kuluu...

Mitkä asiat suomalaisessa musiikkikirjastokentässä näet lähitulevaisuuden suurimpina haasteina?

9

4/2008

Suomalainen musiikkikirjastokenttä on tavattoman monipuolinen. ‘Suurelle yleisölle’ se varmastikin tarkoittaa erinomaisia yleisiä kirjastoja ja niiden kulttuurikasvatuksellisesti ratkaisevan arvokkaita kokoelmia, siis levyjä, nuotteja, kirjoja, lehtiä – tietenkään tietopalvelua unohtamatta! ‘Muille’ musiikkikirjastokenttä näyttäytyy ehkä jostakin erityisvinkkelistä: esimerkiksi musiikkioppilaitoksilla on omat kirjastonsa, samoin joillain järjestöillä ja laitoksilla, yliopistokirjastoissa on musiikkikokoelmia ja Kansalliskirjasto on tietysti aivan oma lukunsa.

Koska musiikkikirjastokenttä on näin moninainen, ovat haasteetkin yhtä monipuoliset. Suurta huolestuneisuutta herättää tietysti äänitemarkkinoiden, tekijänoikeuksien, aineiston ilmaisen lainaamisen ja käytön jne. ristiaallokko, esimerkiksi digitointihankkeet tuovat kansallista kulttuuriperintöä kaikkien saataville, mutta ovat herkästi uhattuna laajentuvien naapurioikeuksien takia. Jos taas ajatellaan kirjastojen kokoelmia kansallisena varantoja – en tarkoita nyt *fennica*-aineistoa –, on kokonaiskulttuurinen kattavuus kaukana ideaalista: on paljon merkittäviä kirjoja, nuotteja ja äänitteitä, joista ei välttämättä ole ensimmäistäkään kappaletta Suomessa. Kaiken lisäksi ‘kaikki virtaa’ -ajattelun mukainen toimintatapa tuottaa väistämättä kaipausta aineistoihin, joita ei enää kokoelmissa ole, syystä tai toisesta.

Huoli siitä, että kirjastot eivät ole ajan hermolla, on paljon puhuttu seikka. Yhtiömuodikkaat Kirjasto 2.0 -ideat käytännön toteutuksineen – mikähän muuten mahtoi olla Kirjasto 1.4 tai 1.72? – saattavat unohduttaa kirjaston perustehtävän, tai ainakin sen tiedollisen puolen perustan. Musiikkikirjastossa nämä liittyvät lähes yksinomaan kirjoihin, ja olemme sikäli niistä vapaampia kuin tietokirjallisuuden valitsijat, joiden työn ydin voi suoranaisesti olla uhattuna jos kirjastolla ei nähdä muuta kuin yhteisöllistä viihdearvoa.

Kaiken kirjastotyön taustalla on tietysti raha ja rahan taakse kätkeytyvät arvot. Jos yhteiskunta kulkee kohti oppimattomuuden ja määrittämättömän moniarvoisuuden – arvothan ovat aina valinta, jossa jotakin suljetaan pois – ylistystä, voi kirjastojen taloudellinen asema romahtaa, tietysti vain jos kirjastot nähdään uhkana tällaiselle ‘kehitykselle’. Tätä ei nyt pidä ymmärtää väärin, sillä kannatan laaja-alaista ja tasa-arvoista kirjastoa, joka edistää tinkimättömästi asiallisen ja luotettavan tiedon levittämistä sekä käyttäjiensä kulttuurisen ymmärtämisen kasvua. Eri kirjastot kohtaavat tällaiset ajatukset toisilleen jopa vieraista näkökulmista, mutta musiikkikirjastoilla – erityisesti yleisillä kirjastoilla – tuo kulttuuriseen ymmärtämiseen kasvattaminen lienee koko olemassaolon perusta.

Entä kansainvälinen musiikkikirjastomaailma, jonka tunnet suhteellisen hyvin sekä lukuisten kokousten että kansainvälisen keskustelun seuraajana, onko siellä tapahtumassa jotain mielenkiintoista?

Kaiken aikaa tapahtuu ja paljon, niin paljon ettei suurinta osaa kykene edes seuraamaan. *IAML-L* -listalla mainostetaan monia seikkoja ja kansainvälisissä kokouksissa kuulee ja näkee valtavasti uutta. Ja lisäksi on paljon sellaista, joka yllättäen vain ilmaantuu kuin taikurin hatusta.

Jo aiemmin sivulauseessa mainitsemani digiointihankkeet ovat olleet esillä jo vuosia, mutta juuri niillä ja verkkojulkaisemisella yleensä on varmasti merkittävä osuus siihen mikä tulevaisuuden musiikkikirjasto on. Asiakkaat katoavat verkkoon, eikä kyse ole yksinomaan sukupolvien välisistä eroista, vaan yksinkertaisesti siitä, että tarjolla oleva aineisto muuttuu yhä korostetummin “metakokoelmiksi” ja kirjastot muuntuvat tiedonhaun apulaisiksi eivätkä enää itsessään ole kaiken näkyvänä keskiönä.

Sinut tunnetaan intohimoisena musiikin luetteloijana ja vanhemman musiikin harrastajana. Mistä tällainen innostus oikein kumpuaa?

Sanoisin, että olen aina ollut intohimoinen listaamaan asioita. Luetteloinnin ja sisällönkuvailun periaatteelliset kysymykset kiehtovat suuresti ja tietysti myös käytännön seikat. Ehkä kyse on jostakin mielen pohjalla vaanivasta vinoumasta. Mutta todellisuus näyttäytyy ihmisille niin monesta vinkkelistä. Musiikkia luetteloin itse asiassa aika vähän, mutta rakastan syväluotaavia tietueita, jotka kuvaavat tarkoin ja monipuolisesti luetteloinnin kohteen.

Mitä tulee vanhaan musiikkiin, on se tietysti vain yksi mahdollinen sävelmaailma josta nauttia. Jollekulle se voi olla korostetuimmillaan romantiikan ajan laulumusiikki, toista puhuttaa sarjallisuuden estetiikka ja joku löytää onnentunteen iskelmästä tai jazzista. Minua nyt vain sattuu puhuttamaan eniten 1700-luvun vaihteen länsimainen taidemusiikki. Mistä innostus juuri siihen kumpuaa, lienee merkityksetöntä – enkä edes kykenisi siihen vastaamaan kun en ole perehtynyt mielen toiminnan hienouksiin. Jostain syystä kirjastojen musiikkiosastojen mahdollistamat kuuntelukokeilut räpin ja teknon parissa eivät tehonneet, jazzin pari enimmäistä vuosikymmentä sen sijaan niveltäyivät omaan levyhyllyyyn samoin kuin populaarimusiikin varhaisemmat kerrostumat countryn alkukauden tapaan. Mutta se rakkain musiikki on kolmensadan vuoden takaa. Onneksi levymarkkinoilla en ole ainoa tämän lajin ystävä, joten tarjontaa on ihan mukavasti.

Jos jotakin pitäisi tässä – siis ei vain joillekin tutusti *Aksentissa* – hehkuttaa, niin kaiken musiikinhistoriallisen laveuden ymmärtämistä edistäviä le-

vyjä. Barokki ei ole vain Bachin musiikkia, ja sen pitäisi näkyä ja kuulua. Siis suurmieskaanon nurin!

Sinulla on myös kirjastoon liittymättömiä harrastuksia, kerrotko niistä?

Harrastuksista, jotka eivät liity kirjastoon pitää tietysti mainita yleisesti elokuvien katsominen ja suoranaisesti musiikkiin liittymättöminä erityisesti mykkäelokuvat! Ennen vuotta 1998 olin käynyt elokuvissa noin kymmenen kertaa, mutta tuolloin päädyin jostain syystä Orioniin eli Suomen elokuva-arkiston – siis nykyisen Kansallisen audiovisuaalisen arkiston – elokuvateatteriin. Siitä alkoi uusi harrastuslaji, ja nyt olen saanut nauttia suunnattoman suuresta määrästä elokuvataidetta, nähdä useita harvinaisuuksia, uniikkeja nitraattikopioita, mainoselokuvia, komediaa, tragediaa, propagandaa, tulevaisuudenvisioita ja historismia. Niin onnellisessa asemassa kun olenkin, väkisininkin huomaan suomalaisten maantieteellisen epätasa-arvoisuuden: onko Suomessa toista kaupunkia, jonka elokuvatarjonta olisi lähellekään Orionin veroista? Ei.

Mutta mainostettakoon lukijoille, että tilaisuuden tarjoutuessa täytyy nämä (äkkiseltään nyt mieleen tulleet) elokuvat ehdottomasti nähdä: aina ällistyttävä *Andalusialainen koira* (*Un chien andalou*, 1929), aikanaan maailman kauneimmaksi elokuvaksi äänestetty *Auringonnousu* (*Sunrise: a song of two humans*, 1927), hypnoottisesti vangitseva väri-ilottelu *A colour box* (1935), englantilaista sielunmaisemaa musiikin ja kuvan ehtymättömänä runsauden sarvena pursuava *Englannin sävel* (*Listen to Britain*, 1942), germaanisen kulttuurin järkäle *Faust* (*Faust – eine deutsche Volkssage*, 1926), Suomenkin lähi-menneytyteen tragikoomisesti kytkeytyvä historiaelokuvan täydellinen esimerkki *Hrustaljov, autoni!* (1998), kaikin tavoin esikuvallinen *Kaupunki etsii murhaajaa* (*M*, 1931), Mahlerin viidennen sinfonian wagnerilaisen Adagietton peruuttamattomasti uudelleen merkityksellistänyt *Kuolema Venetsiassa* (*Morte a Venezia*, 1971), unohdettu lumoavakuvainen *Narkoosi* (*Narkose*, 1929), harvinaislaatuinen puhdistava miraakkelinäytelmä *Sana* (*Ordet*, 1955), tavattomaan elokuvalliseen loppufuugaan päättyvä monikerroksinen *Suvaitsemattomuus* (*Intolerance: love's struggle throughout the ages*, 1916), kenties rakkain elokuvani, mykkäelokuvan viimeisiin lukeutuva “hyytävä kau-neuden testamentti” *Tabu* (*Tabu: a story of the South Seas*, 1931), lähes epä-todellisen 1900-luvun ideologisen sairaalloisuuden pirullisesti kulminoiva *Tahdon riemuvoitto* (*Triumph des Willens*, 1935), liikkuvan kameran mestarinäyte ja Emil Janningsin aina täydellisen näyttelijäntyön varaan suvereenisti rakennettu *Viimeinen mies* (*Der letzte Mann*, 1924) sekä päättymätöntä kesän

rakkautta sirotteleva *Virta* (*Partie de campagne*, 1936). Listasta – jota olisi voinut helposti jatkaa parillasadalla nimekkeellä – voinee päätellä, että ainakin F. W. Murnau on lempiohjaajiani!

Taidetta kerään innokkaasti ja keräisin vielä innokkaammin jos varat antaisivat myöten, vaikka jo yllättävän pienellä summalla kykenee haalimaan ympärilleen aivan kelvollista maalaustaidetta, keramiikkaa, taidelasia, grafiikkaa jne. Itse en kykene erottamaan kiinnostustani taidetta kohtaan syvästä musiikillisesta nautinnonhalustani. Kumpikin kohdistuu ihmisen luomaan ilmaisuun, joka vain on puettu eri asuun. Oli kyse katsottavasta tai kuunneltavasta, on pohjalla sama vire, sama hengen kosketus.

Työsi Helsingin yliopiston humanistisen tiedekunnan kirjastossa poikkeaa varmasti melko paljon siitä, mitä yleisissä kirjastoissa työskentelevät tekevät. Kerrotko hiukan tästä työstäsi?

Työskentelen kirjastossa musiikkitieteen ja semiotiikan kokoelmanhoitajana, ja tittelinä on vähemmän mairittelevasti kirjastosihiteeri. Tällä hetkellä hoitamani toimipaikka lienee Helsingin yliopiston kirjastolaitoksen pienin yksikkö. Viitisentoista vuotta sitten yliopistolla oli muistaakseni noin 150 kirjastoa, suurin osa samanlaisia pikkukirjastoja, ja määrä on yhdistelemisten myötä supistumassa vähitellen muutamaaan. Minun kirjastoni tulee osaksi keskustakampuksen uutta kirjastoa, jonka tieltä puretaan yksi parkkitalo ja Anttilan tavaratalo ja vastineeksi saadaan todellinen tiedon majakka, Suomen suurin tieteellinen kirjasto joka ei ole vapaakappalekirjasto.

Asiakaskunta koostuu pääasiassa oppiaineen tutkijoista ja opiskelijoista. Edelliset ovat tietysti väitöskirjojaan ja jatkotutkimusta tehdessään mitä erilaisimpien aiheiden parissa ja kaipaavat apua yleisten kirjastojen asiakkaiden tapaan todella laajalla skaalalla, paremmin pohjatiedoin kenties. Opiskelijoiden suuntaan yksi painopiste työssä on tiedonhaun opetus, koska lukuisat tiedonlähteet toimivat ihanteellisesti vasta kun tiedontarvitsija itse uppoutuu niiden pariin. Tällä saralla riittäisi tehtävää varmasti loputtomiin; ihmisten tiedonhakutaidot ovat käsittämättömän vaihtelevat.

Tänne tulee musiikkilehtiä noin 80 nimekettä (kaikkienensa kokoelmissa lehtinimekkeitä on noin 460 kappaletta), joista monet ainoina Suomessa. Sähköisiä lehtiä on tietysti paljon, mutta niiden käyttö on asiakkailta lähes täysin omatoimista. Kirja- ja nuottikokoelmat ovat surkean pieniä ja huonokuntoisia, syynä ainainen määrärahojen mitättömyys. Kulunut vuosi on ensimmäinen, jolloin olen voinut tuntea kykeneväni tekemään oikeasti hankintaa, eikä ensi vuodeenkaan pitäisi olla köyhempi. Onnen huumaa...

Siis tiedonhaun opetusta ja itse tiedonhakua, aineiston hankintaa, luettelointia, sisällönkuvailua, laitoksen henkilökunnan julkaisujen tallentamista opetusministeriön tilastoja varten, kirjojen korjaamista jne. Työnkuvani on ilahduttavan monipuolinen sisältäen kaiken mitä pienen toimipaikan hoitamiseen kuuluu.

Olet monissa yhteyksissä kehunut Kongressin kirjaston verkkoluetteloita. Nyt voisit pitää pienen esittely- ja mainostuspuheenvuoron!

Tähän voisi vastata todella lyhyesti tai sitten todella pitkällisesti. Lyhyestä vastauksesta käynee esimerkkilinkki (<http://lccn.loc.gov/96520379>), joka vie 'luettelokortin' kautta digitoituun elokuvaan.

Pidempää vastausta odotellessa voisi esittää muutaman sattumanvaraisen huomion. Kongressin kirjaston tietokanta (<http://catalog.loc.gov>) on erinomaisen tehokas eri aihepiirien pikaiseen kirjallisuuskartoitukseen, kiitos varsin selkeän sisällönkuvailun ja tarkan luokituksen. Sisällönkuvailun ytimenä on LCSH-asianasto, joka sisältyy myös Library of Congress authorities -tietokantaan (<http://authorities.loc.gov>). Sitä on kiusallista vertailla suomalaisten suosimaan epäselvyyteen ja -tarkkuuteen, jossa samalla asiansanalla tarkoitetaan milloin mitään tai samalle asialle tai ilmiölle on annettu monta vaihtoehtoista asiansanaa. Mutta ei tästä enempää, muuten kiihtyy pulssi.

Kaiken huipennukseksi on Kongressin kirjaston tietokannoissa oikeasti käytössä oleva – ei siis vain koristeena tai muodollisuutena oleva – lomake (<http://www.loc.gov/help/contact-libarch-report.html>), jolla voi ilmoittaa luettelointivirheistä – jotka korjataan usein jo parissa tunnissa tai joista saa selventävän vastauksen (esimerkiksi “Rules say when there is a mix of forms, use the fuller form until 80% use one or the other. This [record] was submitted by an outside library and all I see are 1 full and 2 short forms so 80% for the short form hasn't been reached, yet.” kun ilmoitin että “More suitable form would be “Covach, John, 1959-” as [he] does not use his second name in his newer books.”).

Olet ilmoittanut haluavasi lisätä musiikkiin liittyvien opinnäytteiden ja muiden tutkimusten julkaisemista yhdistyksen julkaisusarjassa. Minkälainen tilanne käsityksesi mukaan vallitsee kotimaisessa musiikin tutkimuksessa, mitä tutkitaan ja mitä ei?

Tähän uskallan vastata oikeastaan vain Helsingin yliopiston osalta, käsieni kautta kun virtaavat kaikki väitöskirjamme, lisensointityömme ja gradumme

sekä pienemmät tutkielmat pro-, analyysi-, laudatur- ja muihin seminaareihin sekä vastaaviin. Mutta uskoakseni kuva on uskottava, opiskelijat kun saavat vapaasti valita aiheensa, joten kiinnostuksen kohteilla ei ole mitään rajaa.

Monet suppeammatkin työt ovat yllättävän kehittyneitä musiikki-kirjoittelua ja aiheiltaan erinomaisen kiinnostavia yhdistyksemme kaltaiselle 'marginaalikustantajalle': videopelien musiikki, useiden suomalaisten säveltäjien henkilö- ja teoshistoria, taiteidenväliset aiheet, musiikin filosofia ja estetiikka... Graduista saisi kirjoja, seminaaritöistä artikkelikokoelmia. Toivottavasti jotakin kiintoisaa syntyy vaikkapa syksyksi 2009!

Suomen yleisten kirjastojen musiikkipalveluja pidetään yleisesti maailman kärkijoukkoon kuuluvina. Minkälainen tilanne on tieteellisten kirjastojen musiikkipalveluiden puolella, millaiselta tilanne mielestäsi näyttää esimerkiksi resurssien näkökulmasta?

Rahaa ei ole koskaan riittävästi! Ihannetilanne olisi, että Suomesta löytyisi saataville kaikki koskaan julkaistut musiikkikirjat, nuotit, musiikkilehdet, levyt – perinteisessä tai sähköisessä muodossa, kummin vain. Mutta ajatus on epätoellinen nykytilanteessa.

Tutkijat kyselevät minulta jatkuvasti kirjoja, joista ei löydy yhtään kappaletta Suomessa. Onneksi olen voinut nyt ostaa sellaisia kun kerrankin on rahaa, mutta jatkuvasti on tilanteita, että teos on kerta kaikkiaan loppuunmyyty on ainoa keino aineiston käyttöön saamiseksi on tilata se kaukolainaan. Se tulee asiakkaalle äkkiä suhteettoman kalliiksi. Monet uudet musiikkikirjat ovat törkeän kalliita, uskoakseni siksi, että kustantajat ovat tehneet pienen painoksen ja laskeneet että yhdysvaltalaiset musiikkikirjastot ostavat lähes koko painoksen hinnalla millä hyvänsä. Miksi myydä halvalla yksityisille tai Suomen kaltaisiin maihin, jos kirjat menevät kovallakin rahalla kaupaksi?

Helsinkiin haaveilen Musiikkikirjastoa, kirjastoa, jossa saman katon alla olisivat kaikki alan helsinkiläiset toimijat riippumatta hallinnollisista rajoista. Millaiset kokoelmat ja millainen osaaminen siellä olisikaan! Ajatus vallan hui-maa.

Jos saisit muuttaa yhden asian (musiikkikirjasto)maailmassa, mikä se olisi?

Nyt taisi tulla liian vaikea kysymys vastattavaksi joten haluan vain toivottaa *Intervallin* lukijoille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

Haluaisitko Intervalli-lehden päätoimittajaksi?

Intervallia tehdään vapaaehtoisuuden ja talkootyön pohjalta neljä PDF-muotoista numeroa vuodessa. Päätoimittajan vakanssi on haussa jokaisen vuoden alussa. Lehti tarjoaa erinomaisen tilaisuuden sekä journalismin harjoittamiseen yleensä että musiikkikirjastotoiminnan näköalapaikalla toimimiseen. Jos olet edellä olevan luettuasi innostunut, ota yhteyttä joko puheenjohtaja Jaakko Tuohiniemeen (jaakko.tuohiniemi@helsinki.fi) tai päätoimittaja Heikki Poroilaan (yhteystiedot kakkosivulla).

Ja meitä laulatti niin!

Musiikkikirjastojen juhluvuoden tapahtumiin kuuluivat myös yhteislaulutilaisuudet ympäri maata marraskuun toisella viikolla. **Riitta Aalto-Koistisen** ja **Pirjo Hakunin** ideoima Suuren toivelaulukirjan ympärille organisoitu happening onnistui yli odotusten. Ihmisillä oli laulun tarvetta ja halua, tarvittiin vain sopiva tekosyy, säestäjä ja paikka.

Kirjastolehti ehti jo julkaista asian tiimoilta aukeaman otsikolla *Suomi on sittenkin lauluaa*. Koska mukaan mahtui vain osa tapahtumista kertonut kirjasto, eikä valokuviakaan ollut kuin Kansalliskirjaston laulajaisista, annamme Intervallissa laulajaisraporttien pauhata täydellä volyymillä ja vähän uusilla kuvillakin.

Savonlinna

Leena Miettinen

Täällä oopperakaupungissa keskityttiin Suuren toivelaulukirjasarjan osan 11 sisältämiin sävelmiin ja teimekin sen mielestäni varsin innokkaasti. Paikalle saapui noin 25 laulunystävää, mikä meille järjestäjille oli positiivinen yllätys. Musiikkikirjastoyksikkömme on sen verran pieni ja voimavaramme varsin rajalliset, ettei vastaavia tilaisuuksia ei ole aiemmin juuri järjestetty eikä mitään yhteislaulutilaisuusperinnettä ole päässyt syntymään ainakaan kirjaston puitteissa.

Olin esivalinnut kirjasta noin nelisenkymmentä laulua, joiden sanat olimme kirjoittaneet ja kopioineet kalvolle piirtoheittimellä valkokankaalle heijastettaviksi. Lisäksi olimme saaneet jonkin verran asiakkailtamme laulutoiveita myös etukäteen. Itse tilaisuuden kuluessa oli mahdollisuus myös vielä ehdottaa lauluja ja väliajalla sitten pikapikaa järjestimme sanoista kalvot.

Olimme saaneet säestäjäksemme **Piia Raskin**, paikallisen kansanmusiikintaitajan. Hänen miehensä **Olli Knuuth** vieraili tilaisuudessa säestäen muutaman kappaleen balalaikalla (mm. Kutsuen, kaihoten soi balalaikka). Saimme myös pyynnöstä nauttia

erillisestä soolo-osuudesta. Toisen kohokohdan tilaisuuteen toi kirjastotoimenjohtajamme **Tapani Boman**; hän yllätti minutkin varsin sujuvalla pianonsoittotaidollaan säestäen muutaman kappaleen verran meitä laulajia. (Nämä piilevät kyvyt kun olisin tiennyt etukäteen... vastaisuudessa taidamme pärjätä kirjaston omin voimin yhteislaulutilaisuuksista...) Muutoin Tapani Boman hoiteli kalvojen vaihtamisen piirtoheittimelle sekä valokuvauksen. Allekirjoittaneella oli tilaisuudessa vastuullaan ”aasinsiltapesti” eli jonkinmoinen juontotehtävä siirryttäessä kappaleesta toiseen.

Piia Rask ja Olli Knuuth (kuva Tapani Boman)

Tilaisuuteen osallistujilta tuli varsin kannustavaa palautetta ja useita toiveita saada jatkossakin kokoontua yhdessä lauleskelemaan. Itsekin olisin asiasta varsin innostunut, mutta nämä ikävät resurssipuolet täytyy myös ottaa huomioon. Ehtiikö, jaksaa-ko tämän varsinaisen kirjastotyön lisäksi puuhata yleisötapahtumia? Entä tilakysy-

mys? (Elämme täällä tällä hetkellä varsin ahtaasti). Mutta toisaalta vastaavat tapahtumat toisivat itsellekin vaihtelua työnkuvaan ja loppujen lopuksi ainakaan tämä ko. tapahtuman järjestäminen ei tuntunut vievän mitenkään ylivoimaisen paljon resursseja. Ehkäpä me tästä varsin positiivisesta kokemuksesta vielä saamme tuulta alle musiikkikirjastotoiminnan kehittämiseksi ja monipuolistamiseksi... muitakin ideoita nimittäin on alkanut pulpahtella mielenpäälle.

Perinteisesti Savonlinnan musiikkikirjasto ei ole avoinna lauantaisin, mutta tilaisuuden takia kirjastovirkailijamme Sari Pärnänen hoiti asiakaspalvelua kirjaston puolella. Hänen mukaansa päivästä tulikin yllättävän vilkas, kun ilmeisesti paikallislehti Itä-Savon julkaiseman jutun innoittamina moni tuli aivan ensimmäistä kertaa tutustumaan tarjoamiin palveluihimme ja myös yllättävän moni vakioasiakkaamme hyödynsi poikkeuksellista aukioloaikaa. Tältäkin puolelta saimme varsin myönteistä kokemusta, vaikka käytännössä on kyllä niin, ettei resurssimme riitä säännölliseen lauantain aukioloon. Katsotaan sitten, jos joskus saamme sen uuden kirjastotalon ja pääsimme saman katon alle pääkirjaston kanssa.

Meille järjestäjille jäi ainakin varsin hyvä mieli päivästä ja innokas olo tulevaisuutta ajatellen. Kiitos virikkeellisestä ideasta, joka sysäsi meidätkin toimimaan!

Savonlinnan yhteislaulajia (kuva Tapani Boman)

Vaasa

Anna Härmä

Yhteislauluiltamme Suuren toivelaulukirjan sävelten seurassa oli houkutelut Vaasan pääkirjastoon reilun 50:n laulajan kööriin. Otimme hieman förskotti ja kokoonnuimme laulajaisiin jo torstaina 6.11.

Pianisti **Jarkko Lahti** istui pianon äärellä ja luotsasi yhdessä vaasalaisen kolmen naisvokalistin muodostaman **Lauluyhtye Kaskasin** kanssa yleisöä lähes kaksi tuntia. Välillä yleisö lepuutteli ääntään, kun muusikot esiintyivät solistisesti. Yleisön mielestä oli loistoidea juhlia 50-vuotiaasta Suomen musiikkikirjastoa harmaassa loppuvuoden pimeydessä yhteen kokoontumalla ja nimenomaan laulamalla! Moni toivoikin tällaista lisää.

PS. Vaasassa ollaan vasta varhaisessa keski-iässä, koska musiikin ilosanoman eteenpäinvieminen alkoi täydellä rintamalla vuonna 1963 eli siitähän on 45 vuotta. Ohessa kuva tiemme alkutaipaleelta, vuodelta 1966. Levysoitin oli hankittu vuoden 1963 määrärahasta. Keskittynyttä kuuntelua ja tarkkaavasta nuoteista seuraamista, eikö?

Keitele

Sirpa Tyni

Keiteleen kunnankirjasto mahtoi olla pienimmästä päästä osallistujakirjastoja. Meidän väkilukumme on n. 2600. Laulutapahtumassamme oli paikalla noin 30 henkilöä eli yli prosentti kuntalaisista. Kynttilöitä paloi ja tunnelma oli iloinen ja vapautunut. naurua riitti, kun kaikki ei aina sujunut kuten piti.

Koskettimissa oli seurakuntamme oivallinen kanttori **Kaarina Saastamoinen** ja akustista kitaraa soitti **Saturnus**-bändin kitaristi **Timo Mäenpää**. Muutamia hyviksi laulajiksi tunnettuja keiteleläisiä oli kutsuttu paikalle ja tämän porukan kanssa katsoimme laulettavat laulut etukäteen. Kirja 15 ei ollut paras mahdollinen yhteislaulua ajatellen, mutta hyvin me parikymmentä laulua saimme lauletuksi. Nuorin osallistuja oli 3-vuotias tyttönen ja vanhimmalle osallistujalle oli elämäkokemusta kertynyt melkoisesti enemmän.

Puolivälissä pidettiin mehu- ja keksitauko ja sen jälkeen Irwinin *Poing poing poing* kajahti ilmoille vauhdikkaasti. Haikea *Mombasa* lopetti tilaisuuden, joka kesti puoli-toista tuntia eli 12.00-13.30. Radio Savo haastatteli minua pienen pätkän klo 11.20 ja paikallisissa lehdistä oli menovinkeissä maininta tilaisuudesta.

Tilaisuuden jälkeen eräs laulajista sanoi, että eiköhän samaan tapaan laulettaisi vuosien kuluessa kaikki Toivelaulukirjat läpi, kun oli niin mukavaa. Kukapa tietää, ehkä laulammekin, koska kirjastostamme ollaan juuri vuodenvaihteessa luomassa kunnan kulttuurikeskusta ja kulttuurityön teko siirtynee kirjastolaisille. Toisiko tämän tyyppinen toiminta sitä entisenlaista yhteisöllisyyttä, jota niin kovasti tähän maailman aikaan kaivataan. Kirjastoihin on yleensä kaikkien helppo tulla ja siellä ei vaa-dita hienoa pukeutumista tai mitään erityistaitoja. Pitäisikö kirjastojen ottaakin entistä vahvempi rooli ihmisten henkisen hyvinvoinnin parantamiseksi, varsinkin huomioida heidät, jotka tuntevat olevansa hyvin yksin tms. Ovathan Lukupiirit ja Runoraaditkin nousemassa ihmisten uudenaikaisiksi kohtaamispaikoiksi.

Keiteleellä oltiin äänessä laajalla ikäskaalalla!

Keiteleen etukäteen koottu iskujoukko. Tehokkaan näköistä on!

Jyväskylä

Kyösti Mäkelä

Meidän osaksemme oli tullut – muuten suurten kiitosten kera – nro 13, jota lauloimme alkaen klo 13. Osallistujia oli parhaimmillaan tilaisuuden päättyessä runsaat 50 omien laulajien lisäksi ja yleinen tunnelma vaati lisää samanlaista. Syykin on selvä: kesäisin kyllä järjestetään puistolaulajaisia, mutta talvikaudella ei mitään vastaavaa ole!

Esilaulannasta ja laulettavain valinnasta vastasi kirjastomme vahvistettu lauluryhmä **Kirvirka** (nimi on otettu röyhkeästi aikaisemmasta virkailijayleistunnuksesta). Erityismaininnan ansaitsevat **Lainastolasset**-yhtyeen monitoimija **Ari Savinainen** maukkaan kiripakat kitarasoolot populaareimmista kappaleista. Kirja 13:een sisältyivät mm. sellaiset hitit kuin Kasevan *Tyhjää*, J. Karjalaisen *Kolme cowboyta*, Riki Sorsan laulama hitti *Haaveissa vainko oot mun* sekä *Diana*, *Hiljainen kitara*, *Varrella virran*, *Maalaismaisema* jne., joten erään osallistujan tokaisu "...kyllä tämä on menneiden nuorten sävellahjaa, kuten poikani tiesi etukäteen..." piti paikkansa: *Hyvää huomenta Suomi* -rallin lopuksi veisattiin intomiehellä vielä *Koskaan et muuttua saa!*

Kansalliskirjasto

Esko Rahikainen

Lauantai-iltapäivä kello 14 ei ehkä ollut paras ajankohta houkutella tieteelliseen kirjastoon yhteislaulajia, mutta tiedotus näyttää toimineen moitteettomasti ja Helsingin Sanomissa oli samana päivänä tieto. Kaikkiaan yleisöä oli laulamassa noin 60 henkeä, enemmänkin olisi isoon lukusaliin mahtunut. Tunnelma kuitenkin mitä mainioin, laulujen sanat heijastettiin powerpointilla seinälle, **Ajopuut**-yhtyeemme piti huolta säestyksestä ja lauloi mukana.

Lauloimme musiikin kansalliskirjastona (virallisemmin Kansallinen äänitearkisto) jokaisesta Toivelaulukirjan osasta yhden laulun eli 1. *Lähteellä*, 2. *Soittoniekka*, 3. *Reppu ja reissumies*, 4. *Venezuela*, 5. *Jänöjussin mäenlasku*, 6. *Kotiseutu Pohjolas*, 7. *Vanha salakuljettaja Laitinen*, 8. *Paratiisi*, 9. *Mummon kaappikello*, 10. *Merimiehen kaipaus*, 11. *Stadin kundi*, 12. *Lapin kesä*, 13. *Hyvää huomenta, Suomi*, 14. *Satulinna*, 15. *Suutarin emännän kehtolaulu*, 16. *Vuorenlouhija*, 17. *Down by the Riverside*, 18. *Ajettih da tsiganaiset*, 19. *Souvaripoikia*, ja lopuksi vain soitettuna *Walking in the air* siitä jouluaaton Lumiukko-animaatiosta.

Näitä yhteislaulutilaisuuksia Ajopuut on Kansalliskirjastossa vetänyt Taiteiden yönä jo vuodesta 2004, tupa on ollut täynnä ja ihmiset laulavat tosi mielellään. Tämä on yksi hieno tapa tehdä kirjastosta myös kohtaamispaikka, sosiaalinen tila, jossa ei tarvitse koko ajan ostaa jotain, mutta voi olla yhdessä ja kokea yhteyttä kanssaihmiisiin.

Kaikkialta kantautuu iloisia viestejä laulutilaisuuden tunnelmasta. Tilaisuus ei siis yhdistä ainoastaan laulavia asiakkaitamme, vaan meitä kirjastolaisiakin eli miten tärkeätä on myös palautteen kierrättäminen, voidaan iloita toistemme puolesta ja tuntee myös koko maata kattavaa ammatillista yhteisyyttä.

Kun kirjastoilta jatkossa odotetaan muutakin kuin kirjojen ja äänilevyjen lainausta eli resurssien mukaan myös uudenlaista roolia kansalaisten “olohuoneena”, niin tämä yhteislaulutilaisuus voisi olla vaikka joka vuosi. Tällaisia toiveitahan on useammalta taholta kuultu.

Muutama sana vielä Kansalliskirjaston yhteislaulutilaisuuksista. Laulujen lomassa olen lyhyesti mainostanut kirjaston musiikkikokoelmia ja Raita-äänilevytietokantaa, musiikkikäsitteitä ja itse musiikkikirjastoa. Mehän emme lainaa kotiin levyjä toisin kuin yleiset kirjastot, mutta musiikkikirjoja toki lainataan. Kaikki painetut nuotit ovat kansalliskokoelmassa, mutta taaskaan ei kotilainaksi. Musiikkiin liittyviä näyttelyitä on ollut, parhaillaankin kahvilassa *Aavan meren tuolla puolen. Toivelauluja ja levytäähtiä*, joka juhlistaa osaltaan musiikkikirjastojen 50-vuotista taivalta.

Joskus lauluissa on outoja sanoja kuten “Ei mein likkoin kannatakkaa paramenttia pitää” (*Musta lintu merikotka*) ja voi kertoa että kyse on kirkkotekstiilistä, siis ilmeisesti vallan hienosta puvun koristeesta tms. Voi myös briljeerata tiedoilla: kun Malmsténin *Stadin kundissa* lauletaan “kun Rion yössä senjoriittaa minä sekstasin” ... niin todeta ohimennen, ettei Rion tyttö ole senjorita vaan garota (portugalia). No, ei ole Rioakaan eli Tammikuun jokea. Kun eurooppalaiset sinne ensikertaa 1501 tulivat, he luulivat lahtea joen suistoksi ja nimi ehti vakiintua ennenkuin kävi ilmi ettei mitään jokea ollutkaan. Eli pieniä historian pilkahduksia voi sanoa jos laulu siihen antaa aihetta.

Osa kuulijoista on ollut oikein vaikuttuneita. Kun soitimme kaikkien 19 laulun lopuksi pelkkänä instrumenttikappaleena tuon *Walking in the air*n, onneksi bändissä on muusikoita, harmonikan soittaja peräti klassisen harmonikan Euroopan mestari, kitaroita, niin biisi oli oikein ihana ja toi jouluaaton mieleen. Erikseen tultiinkin kiittelemään. Viime vuonna kun Suomi täytti 90 vuotta, koko kupolisalillinen laulajia, yli 100, nousi seisomaan ja laulettiin lopuksi *Kotimaan ompii Suomi* ja monen silmissä oli kyynelitä.

Mutta 2004 oltiin Taiteiden yössä kirjaston pihalla, pieni kangaskatos johon juuri ja juuri bändi mahtui. Yleisöpenkit avotaivaan alla. Vettä alkoi sataa ja innokkaimmat laulajat sulloutuivat melkein sylkkäin katoksen alle. Fiilis oli verraton vaikka olosuhteet kaikkea muuta. Laulun ja soiton voimaa. Tässä finanssikriisien, kouluampumisten ja kaatuvien paperitehtaiden Suomessa kaikki ihmistä tukeva toiminta on tarpeen ja siinä kirjastot ovat ensiarvoisen tärkeitä.

Espoo

Antti Nieminen

Hienosti meni myös Espoossa. Laulajia tulipaikalle n. 100 hujakoilla... vaikka alkuun pelottikin, että tuleeko ketään. Hienosti hoitivat työnsä myös esilaulajat: **Mikko Vihma**, **Sinikka Loven** ja **Timo Turpeinen** sekä säestäjä/juontajana toiminut **Esa Nieminen**. Tilaisuuden henki oli lämmin ja välitön. Kappaleita laulettiin kirjasta no 6, joka iloksemme sisälsi paljon “toivelauluhittejä” mm. *Mä joka töitä teen*, *Smile*, *Sinua, sinua rakastan*, *Viidestoista yö*, *Lumi teki enkelin eteiseen*, *Toiset meistä ja Kolmatta linjaa takaisin...*

Lopuksi rokattiin *All my lovingin* ja *Tutti Fruttin* tahtiin. Sinikka Loven esitti soolona *Habaneran*. Sanat heijastettiin power point -esityksinä seinälle. Yhteistyö sellosalin henkilökunnan kanssa oli sujuvaa ja mukavaa. Kiitokset vaan **Teemu Hokkaselle!** Aivan viimeiseksi yleisö sai vielä huudella muutaman toivekappaleen loppuun (mm. *Syysunelmia*). “Lisää tällaisia tapahtumia” kuului monen huulilta.

Rovaniemi

Jouni Mäkinen

Täällä Rovaniemellä oli laulajaispäivän laulettavana Toivelaulukirjan osa 17. Harmaasta säästä ja läheisen ostoskeskuksen avajaisista huolimatta oli paikalle kerään-tynyt noin 30 laulajaa. Tiedottaminen julisteiden ja paikallisten tiedotusvälineiden avulla oli siis toiminut hyvin.

Lauluja laulettiin **Jenina Pyhäjärven** toimiessa pianistina ja esilaulajana, ja tilaisuuden juonsi musiikkikirjaston vs. erikoiskirjastonhoitaja **Inkeri Kulpakko**. Laulujen sanat heijastettiin videoprojektorilla valkokankaalle. Omasta puolestamme voimme todeta osan 17 olleen varsin haasteellinen kappalevalintojen ja laulamisen suhteen. Kirjassa vaikutti olevan melko paljon vieraskielisiä kappaleita. Tunnin kestäneessä tilaisuudessa laulettiin kuitenkin 15 laulua. Pyrimme ottamaan laulet-tavaksi suomalaisille laulajille mahdollisimman tuttuja lauluja poimintoina vaikkapa *Haltin häät*, *Sukuvika*, *suksi ei luista*, *Vain sorsa lentää pohjoiseen* ja *Avaruus*. Yleisö lämpenikin tilaisuuden edetessä mukavasti ja tilaisuuden jälkeen kuultiin myös tyytyväistä palautetta. Valtakunnallinen laulupäivä tuntui myös ajatuksena hyvältä ja ansaitsee varmaan jatkoakin muodossa tai toisessa.

Kangasala

Elina Rauhala-Kari

Valtakunnallinen toivelaulutempaus otettiin Kangasalla tosissaan – kun jotkut järjestivät tunnin parin mittaisia yhteistilaisuuksia, joissa laulettiin jopa 20 laulua, Kangasalla

päätettiin pitää kuusituntinen maraton. Siinä ajassahan ehtii laulaa ainakin 90 laulua. Kangasalle arvottiin Suuren toivelaulukirjan osa 10. Koko kirjaa ei laulettu läpi, vaikka sekin vaihtoehto oli mielessä.

Tampereelta saatiin virka-apuna 22 laulukirjaa, koska asiakkaat olivat tyhjentäneet Kangasalan kirjaston omat hyllyt. Monilla oli omat kirjat mukana ja olipa yksi onnistunut ostamaan paikallisesta kirjakaupasta loppuunmyydyksi luullun kirjan viimeisen kappaleen!

Kirjasto sai yhteistyökumppanikseen kansalaisopiston, jonka tarmokas musiikin-opettaja **Heidi Heikkinen** valitsi laulut, hankki säestäjät ja varasi tilan. Koska pää-kirjaston vuosi vuodelta ahtaammat tilat eivät olisi antaneet myöten, maraton laulettiin läheisellä Pikkolan koululla. Tapahtuma kesti klo 12 – 18 ja osallistua sai oman aika- taulunsa mukaan. Kunkin säestäjän vuorolla laulettiin 22 – 25 laulua ja välissä oli pienet kahvi-, mehu- ja hedelmäpaussit.

Tunnelma oli mainio: kiitollinen ja hyväntuulinen. Lauluista syntyi myös keskustelua. Osallistujia ehti päivän mittaan olla lähes sata, muutama jopa koko päivän. Kaikki eivät olisi malttaneet lähteä ollenkaan kotiin. Yhteinen toive olikin, että yhteislaulajaisia järjestettäisiin uudelleen mahdollisimman pian ja usein.

Lahti

Sirkka Yletyinen

Lahdessa pidimme yhteislaulutilaisuuden jo ennakkoon ti 28.10, koska meillä on tämän marraskuun kirjasto kiinni lukusalia ja auditoriota lukuun ottamatta (ja koska laulattajan kanssa ei päivän vaihto onnistunut). Rfid-tarroitus on meillä täyttä päätä käynnissä ja remontti palautusautomaatin mahdollistamiseksi taloon.

Laulajia oli yli 80 henkeä, laulattajana toimi lahtelaisen viihdekuoron johtaja, musiikin lehtori **Ari Niskanen**, joka jo parissa tilaisuudessa aiemminkin on saanut yleisön mukavasti mukaan. Laulujen sanat oli tilattu Laulut.fi -palvelusta, jonka toimintaan olen vähän pettynyt: lauluja on liian vähän ja ehtoja näihinkin sisältyy sivun verran, mm. lauluja ei saa ilman erillislupaa tulostaa piirtoheitinkalvolle (miten sitten saa laulukirjasta suoraan) - vieläpä lisäehtona on, että “ Käyttölupa ei sisällä sävelteosten esitys- tai mekanisointilupaa. Esitysluvan, joka tarvitaan esimerkiksi suurissa yhteislaulutilaisuuksissa, myöntää Teosto ry.” F-kustannukselta sain sähköpostikirjeenvaihdon jälkeen kopiointiluvan kolmeen lauluun ja useasta laulat-tajan toivomasta laulusta olisi pitänyt pyytää lupa erikseen oikeudenomistajilta. Eipä ihme, että laittomia kopioita käytetään niin paljon. Laulut.fi -palvelun PDF-tiedostosta kopiotkin joutuu tekemään itse (kansikuvakin vanha ja ikävä, joten teimme kauniimman).

Laulajat olivat enimmäkseen vanhempaa väkeä eikä heijastettuja sanoja ole kaikkien helppo nähdä, joten edelleen perään parempaa lauluvihkopalvelua - joskus muinoinhan näitä pelkkiä sanoituksia sisältäviä toivelauluvihkoja myytiin paljonkin, vaan en itsekään ole pitänyt niitä kirjastolle ostamisen väärinä - pitäisikö elvyttää vanha toivelauluvihkoperinne? Kovasti meiltäkin kysytään yhteislauluiltoja ja olemmekin ajatelleet järjestää niitä entistä useammin - joskin välillä ihmettelenkin mitä tekemistä näillä kaikilla oheistoiminnoilla on itse kirjastotoiminnan kannalta, mutta näinhän nyt on ajan riento, että oheistoimintoja keksitään uudelleen (satunnit parhaana perinteenä) ja fiksiuimmat, kekseliäämmät ja viitseliäämmät osaavat järjestää uudenlaistakin toimintaa,. Joka tapauksessa laulajista osa nytkin pistäytyi myös musiikkiosastolla hakemassa nuotteja ja äänitteitä - miten sitä ei tahdo osata ajatella asiakkaina myös ei-lainaaajia!

Järvenpää

Timo Jansson

Järvenpäässä lauloimme osan 3 lauluja n. 50:n laulun otannan. Tässä osassahan on paljon yhteislauluun sopivia lauluja. Niiden lisäksi mukaan oli valittu muutama vaikeampikin kappale, mutta kunnialla niistäkin selvittiin kiitos ammattitaitoisten säestäjien.

Yhteistyökumppanina meillä oli vanha tuttu Keskisen Uudenmaan musiikkiopisto. Säestyksen hoitivat pianonsoiton opettajat **Heli Ahvenainen-Saaristo** ja **Risto Sinkkonen** oppilaineen. Tilaisuus oli samalla osa heidän koulutusprojektiaan. Lauluja taustoitti leppoisaan tyyliinsä opiston rehtori **Seppo Tuominen**. Olimme lähettäneet kutsut kaikille järvenpääläisille kuoroille esilaulajien toivossa, ja useita laulajia eri kuoroista saapuikin paikalle. Suhtautuminen projektiimme oli kaiken kaikkiaan erittäin myönteistä.

Yhteislautilaisuus alkoi kirjaston aikuistenosaston isossa salissa klo 11, ja viimeinen laulu laulettiin n. klo 14.20. Laulajien ikäjakauma oli seniorivoittoinen, mutta muutama nuorikin oli mukana. Arvioimme, että laulajia oli paikalla yhteensä lähes sata päivän mittaan, ja tämä on huomattavasti enemmän kuin osattiin odottaa. Suurin osa laulajista oli paikalla koko päivän. Itse asiassa moni olisi vielä jatkanutkin laulamista. Lisäksi tapahtumalle toivottiin heti jatkoa.

Sanat heijastettiin powerpointilla valkokankaalle, ja lisäksi laulajien käytössä oli kirjaston omat ja kimpapakirjastoista lainatut Toivelaulukirjat. Tapahtuma oli luonteeltaan lämmin ja kodikas. Oltiin yhdessä ja laulettiin. Tuskinpa musakirjastojen 50-vuotisjuhlaa olisi voinut paremmin juhlia!

Järvenpäässä vauhtia antoi Keskisen Uudenmaan musiikkiopiston iskujoukko
(Kuvat Ulla Kemppilä)

Huomasimme muuten projektin kuluessa, että Toivelaulukirja 3:n eri painoksissa on **merkittäviä dokumentoimattomia eroavaisuuksia**. Ainakin seuraavat löytyivät: s. 61: *Täällä Pohjantähden alla* 15. painoksessa nimellä *Kotomaamme*, s. 74: *Valkea joulu*, 13. painoksesta eteenpäin tämän tilalla *Kuuraparta*, s. 242: *Nadja*, 15. painoksessa tämän tilalla *Penkki, puu ja puistotie*.

Joensuu

Katri Piepponen

Joensuun yhteislaulutilaisuus järjestettiin lauantaina 8.11. pääkirjaston lainaussalissa klo 16 – 17. Vaikka tapahtuman ajankohta ei ollut paras mahdollinen, innokkaita laulajia saapui tilaisuuteen silti reilut 40 henkeä. Meillä oli onni saada tilaisuuden vetäjäksi armoitettu yleisön laulattaja opettaja ja muusikko **Arto Pippuri**, joka on laulattanut tuhatpäisiäkin yleisöjä esimerkiksi Joensuun laululavalla vuosittain järjestettävissä koululaisten kesän avajaisjuhlissa. Laulu soljui kuin itsestään mukavan jutustelun ja kahvin juonnin lomassa. Paikalle saapuneen yleisön kommentteista päätellen laulajaisista poistui tyytyväistä laulun ja musiikin ilahduttamaa väkeä. Yleisö toivoi myös monellakin suulla lisää vastaavanlaisia yhteislaulutilaisuuksia aivan kuten muuallakin tuntuu tapahtuneen. Kesäisten puistolaulajaisten ja joululaulutilaisuuksien välissä on pitkä, pimeä ja lauluton syksy, jota yhteislaulu varmaankin helpottaisi.

Joensuussa oli laulettavana Suuri toivelaulukirja nro 14, josta löytyvät kansan suursuosikit *Tummat silmät, ruskea tukka, Satulinna, Käymään vain ja Näitä polkuja tallean*. Näiden lisäksi laulettiin mm. *On ihmeen hyvä kotiin tulla taas, Dona, dona, Osanani ovat kyynleet, Tango d'amore, Luokseni jääthän, Kiskot vievät etelään, Oi, tuntematon, Terveiset ulapalta, Viivy vielä hetki, Keinussa kesällä kerran, Pienenä tyttönä ja Yksinäinen saarnipuu*.

Kiitokset tapahtuman organisaattoreille hyvästä ideasta ja ennakkojärjestelyistä

Oulu

Juha Sutela

Oulussa laulettiin lauantai-iltapäivällä tunnin rupeama, 17 laulua. Paikaksi olin valinnut ala-aulan näyttelytilan, koska se on akustisesti paras tila pääkirjastossa ja sijainniltaan suotuista (sisääntulon vieressä). Yleisöä oli kaikkiaan nelisenkymmentä henkilöä, melkein kaikki seniorikansalaisia. Tälle ikäryhmälle ilmeisesti sopi aloitusaika klo 13. Enemmänkin olisi voinut olla tulijoita, mutta paikat loppuivat kesken. Tämä tuli hienoisenä yllätyksenä: Oulussa on yhteislaulutoimintaa vuoden ympäri ja erityisesti senioreille suunnattuna kaupungin asukastuvilla.

Hoidin laulatuksen itse mies ja kitara -periaatteella. 1980-luvulla nimittäin vedin lauluiltoja oululaisissa opiskelijakuppiloissa, ja pitihän sitä testata, vieläkö lähtee. Mukavasti laulu kajahtikin mm. sellaisissa perinnelauluissa kuin *Troikka, Hiljaa niin*

kuin lammen laine ja Ievan polkka. Sen sijaan 1960-luvun hitit *Käyn uudelleen eiliseen* ja *Räystäät kun tippuu* eivät olleet tälle yleisölle tuttuja. Niinpä myös *Levoton tuhkimo, My heart will go on* ja moni muu “nuorisobiisi” jäi pois. Toivelaulukirja 16:ssa on hienoja lauluja, mutta perinneosastolla ei kovin tunnettuja sävelmiä ja osa on vain liian vaikeita yhteislaulukäyttöön.

Laulukirjoja oli varattu yleisölle iso pino ja lisäksi avustajani heijasti nuottia dokumenttikameralla valkokankaalle. Pelkkiä sanoja olisi yleisön varmaan ollut helpompi seurata. Tarkistin etukäteen Laulut.fi-palvelusta todetakseni vain, että sieltä ei näitä lauluja löydy. Laulujen laulamiseen oli luonnollisesti tarvittava lupa eli kaupungin pysyvä lupa Teoston kanssa.

Turussakin olivat ammattilaiset laulajien tukena, tässä Laulelman Ystävät ja Seppo Kulmala
(Kuvat Arja Tuovinen)

Turku

Arja Tuovinen

Turussakin tuuli ja satoi lauantaina 8. marraskuuta, kun uudelle musiikkikirjaston Stagelle kerääntyi n. 30 innokasta laulajaa nauttimaan musiikista. Avuksi saatiin Turun Laulelman Ystävästä pieni iskujoukko, joka lauloi ja laulatti yli kahden tunnin ajan 13-15 **ilman taukoa!** Yleisö koostui sekä vanhoista että myös nuoremmista; kuopus oli puolen vuoden ikäinen tyttövaiva, joka jaksoi seurata tilaisuutta alusta loppuun hyväntuulisena.

Turkulaiset valitsivat laulettavakseen Suuren toivelaulukirjan 18. **Seppo Kulmala** oli tehnyt ison työn mm. transponoimalla kappaleet helpommin laulettaviksi ja teke-mällä säestäjille sovitukset. LY:stä olivat mukana myös puheenjohtaja **Johanna Mäkinen**, **Vuokko Valkamo** ja **Kimmo Häärä**. Laulujen sanat monistettiin vihkoksi, jonka yleisö sai pitää muistona tilaisuudesta. Näitä lauluja rallatettiin: *Kookos-pähkinä, Jamaica Farewell, Kun kohdattiin, Kai viskuruukun saan, Moottoripyörä on moottoripyörä, Pamela, Duudillandei, Ei koskaan selvin päin, Monen vuoden jälkeen, Sinä tunteeni täytät, Syli, Rakkaus on lumivalkoinen, Ainoain, Jyrki Boy, Anna kaikkien kukkien kukkia, Kevät, Rakkaus on sininen, Mamy blue, Isä kulje hitaammin ja Sukiyaki.*

Laulujen sanat herättivät monessa kohdin hilpeyttä, samoin vauvelin hihkunta. Tilaisuuden jälkeen moni tuli sanomaan, että tällaisia tuokioita tarvitaan ja että sillä on suorastaan terapeuttisia ulottuvuuksia. Eipä paremmin olisi voitu kollektiivisesti juhlistaa musiikkikirjastojen 50-vuotistaivalta, kiitos loistoideasta!

Kirkkonummi

Jyrki Valto

Kirkkonummella laulettiin osasta numero 8. Musiikkiopiston ja kirjaston yhteistyönä järjestetyssä tapahtumassa säestäjinä toimivat musiikkiopiston opiskelijat. Yleisöä oli paikalla 55 henkilöä, joten kirjastomme Porkkala-sali oli lähes ääriään myöten täynnä. Yleisö koostui pääosin seniorikansalaisista ja opiskelijoiden vanhemmista. Yleisömäärä oli ajankohtaan nähden todella hyvä saavutus. Tilaisuuden kesto oli

yksi tunti ja kappaleita laulettiin kaiken kaikkiaan 14, osa niistä sekä suomeksi että englanniksi. Kappaleista oli seuraava : *Mä päivänsäteen näin kerran pienen, Har du visor min vän, When Johnny comes marching home, Laulaen sateessa, Barcarolle, Mustan kissan tango, Rentun ruusu, Vanha holvikirkko, Kuningaskobra, Lentäjän poika, Kuinka kaunista on, Paratiisi, Pääsi rinnallein painuu ja On yö.*

Syksyinen ilma taisi kangistaa osaa laulajista, joten pari ensimmäistä kappaletta saivat verrattain vaimean vastaanoton. Loppua kohden tunnelma kuitenkin nousi jopa siinä määrin että sanojen näyttölaitteena toiminut videotykki lopetti toimintansa. Allekirjoittaneen ei auttanut muuta kuin siirtyä piirtoheittimen ääreen kalvosulkeisiin. Se ei kuitenkaan hurmioitunutta tunnelmaa haitannut ja Somerjoen Paratiisin sanat kajahtivat ilmoille täydellä voimalla. Lopussa musiikkiopiston opettaja **Titta Kalaja** sai yleisön hurraamaan villisti niin musiikkiopistolle, Kirkkonummen kunnalle kuin kirjastollekin. Yleisö janoi lisää tällaisia tapahtumia!

Helsinki/Itäkeskus

Hanna Saloranta

Helsingin kaupunginkirjaston Suuri Toivelaulukirja -yhteislaulutilaisuus pidettiin Itä-Helsingin kulttuurikeskus STOAn musiikkisalissa la 8.11.2008 klo 13. Paikalle kokoontui 50 laulun ystävää, joiden joukossa useita Itäkeskuksen kirjaston musiikkiosaston vakioasiakkaita – tosin ilahduttavan paljon myös muita, pääosin seniori-ikäisiä laulajia. Keski-ikää laskivat hieman yksi lapsiperhe sekä kehitysvammaisten ryhmä.

Itäkeskuksen kirjastonjohtaja, vannoutunut kuoroihminen **Marja-Leena Rantanen** toivotti kaikki lämpimästi tervetulleiksi juhlistamaan yleisten kirjastojen musiikkityön tai oikeammin ensimmäisen virallisen musiikkiosaston kunnioitettavaa 50 vuoden ikää yhteislaulun parissa. Terveisiä Tampereelle!

Laulattaja-säestäjän roolin hoiti ammattimaisella svengillä pianon ääreltä **Vesa Lintula**. Hän johdatteli sujuvin välispiikein innostuneen ja varsin kauniisti laulaneen kuoromme kotiseutuhenkä nostattaneesta *Uusmaalaisten laulusta* suruisanhaikeaan tarinaan *Päivänsäteestä ja menninkäisestä*. Nautiskelimme yhdessä yhteensä 18 tutusta ja tunnelmallisesta sävelmästä.

Laulu kaikui STOA:ssa reilun tunnin, minkä jälkeen kuultiin meillä, kuten varmaan kaikissa muissakin Suuri toivelaulukirja -tilaisuuksissa ympäri valtakuntaa osallistu-

jien suista kaihoisa toive: ”Voisitteko järjestää tällaista lisää!” Vanha resepti, yhteis-laulu toimii yhä – vieläpä erinomaisesti kirjastomme arvojen, yhteisölli-syyden, osallistamisen ja elämyksellisyyden linjassa. Kevätlaulajaiset jo mielessä...

Tässä on menossa Setä Hermannin valssi (Kuva Hanna Saloranta)

Lappeenranta

Helena Aflecht

Lappeenrannassa laulajaiset alkoivat klo 13.00 ja väkeä oli saapunut paikalle kiitettävästi. Laulattajana meillä oli kulttuurisihteeri **Jorma Kallio**, joka myös säesti kitaralla. Tunnelma oli lämmin ja välitön, välillä keskusteltiin tovi laulujen erilaisista sanoituksista ja taas jatkettiin. Mukavan lisän toi Jorma Kallion jutustelu laulujen taustoista, Toivelaulukirjahan on oivallinen apuväline siihenkin.

Lauloimme parikymmentä laulua, ja kun pääsimme *Tulipunaruusuihin* ja *Satumaahan*, tunnelma oli jo katossa. Tilaisuuden loputtua tuli heti palautetta: tällaista lisää, tätä kaivataan, tämä oli tosi kivaa.

Tampere

Pirjo Hakuni

Suurin osa laulajista tuli kuulolle jo tuntia aikaisemmin, kun musiikin tohtori **Ava Numminen** kertoi väitöstutkimuksensa välittämää ilosanomaa ”kaikki voivat oppia laulamaan”. Tutkimustiedon ja ääniharjoitusten rentouttava joukko sai vielä lisävahvistusta, kun tuli laulun aika. Laulattajana toimineen **Sirpa Järnbergin** äänenavaukset kohottivat itsetunnon pilviin, tehtiinhän yksi harjoituksista ”Karita Mattila –tyyliin”. Flyygelin ääressä säestyssäveliä loihti **Raimo Rantanen**, kun Tampere lauloi Sirpan johdolla Suurta toivelaulukirjaa nro 1.

Kirjasta ehdittiin laulaa puolessatoista tunnissa yli 20 laulua, joista kahden aikana yleisö inspiroitui lähtemään tanssilattiallekin. Tunnelma salissa oli innostunut, laulu raikui ja posket hehkuivat olipa menossa *Kultainen nuoruus* tai *Muistatko Monrepos’n*. Mitäs professori **Heikki Laitinen** sanoikaan 10.10. samassa salissa? ”Näitä lisää”, ”milloin on seuraava samanlainen tilaisuus”, ”miksei näitä ole useammin”, siinä kiitosten lomassa kirjastolle annettuja kommentteja. Eiköhän jotakin tule, kun joulukin on ovella.

Kun on lukenut kaikkien raportit, voi todeta, että Tampereen tilaisuus taisi olla kaikkein ”alkuperäisin” yhteislaulutilaisuus, olihan laulujen valikoima siihen otollinen kun ykköstä laulettiin. Olisittepa kuulleet sitä antaumuksen autuutta, jolla 200-päinen joukko lauloi *Saarenmaan valssia* tai *On kesän kirkas huomenta*. *Oravan pesää* ja kehtolaulujakin laulettiin ja lopuksi seisten tietysti *Mä oksalla ylimmällä*, joka on Pirkanmaan ”oma” laulu.

Laulu oli kuulunut hienosti 1. kerrosten saleihin ja esimerkiksi käsikirjaston lehtien lukijat olivat nauttineet kovasti kuulemastaan. Laulujoukkomme koostui selvästi ns. hyvistä laulajista, ääntä tuli ja kun siihen lisää sen suunnattoman riemun, tulos oli huikaiseva.

Onneksi olkoon!

Suomalaisilla musiikkikirjastoilla on juhluvuosi, kun tuli kuluneeksi 50 vuotta musiikki-osaston perustamisesta Tampereelle vuonna 1958. Vuoden päätapahtuma on Tampereella 10.10.2008 järjestetty juhla ja siihen liittynyt seminaari. Vuotta juhlistettiin myös edellä laveasti raportoidulla toivelaulukirjan joukkolaulajaisilla sekä juhlakirjalla *Hiljaisuudesta nousi musiikki*. Tamperelaiset keksivät vielä avata kirjastossa onnittelevan, johon on jo ehtinyt kertyä mittava määrä onnittelevia ja kiitoksia. Haluamme näin juhluvuoden päätteeksi jakaa nämä onnittelevat Intervallin lukijoiden kanssa sekä tarjota muutamia kuvallisia muistoja vuoden varrelta. Onnittelevat ovat aitoja asiakaspuheenvuoroja, kuvat ja kuvateksti Heikki Poroila.

Tampereen kaupunginkirjastojen aiempi johtaja **Tuula Martikainen** ja musiikkiosaston johtaja **Pirjo Hakuni** voivat juhlien tässä vaiheessa jo huokaista helpotuksesta - kaikki meni hienosti!

℣ Onnea, onnea, onnea ja kuuluvuutta hiljaisesti tässä turhan kohinan maailmassa.

23

4/2008

℣ Onnittelut! Ja kiitokset myös. Ilman tätä edelläkävijää ei olisi minullakaan töitä tällä hetkellä. Ja miten olisi musiikinharrastajien ja ammattilaisten tiedot ja taidot ellei musiikkikirjastoja olisi.

℣ Kiitos kaunis tajunnan laajentamisesta.

℣ Onnea ja menestystä jatkossakin. Mihin joutuisinkaan musiikinharrastuksessani ilman kirjastoa.

℣ Onnea ja miljoonat kiitokset! Mun puoliammattilaisuus ja puoli elämää kulkee tämän musaosaston kautta. Olette loistavia tyyppejä.

℣ Onnea ja kiitoksia! Toivotaan, että laatu pysyy samana tai jopa paranee!

℣ Musiikkikirjaston palvelut ovat ylellisyyttä! Miten paljon olen saanut elämyksiä, tietoa ja ammattivälineitä vuosien varrella! Kiitos tähänastisesta ja onnea edelleenkin!

℣ Onnea toistaiseksi parhaalle kokemalleni musiikkiosastolle! Kiitos. 50 v. ei vielä riitä osaston aarteiden tutkimiseen.

℣ Paljon Onnea Metsolle ja musiikkiosastolle. Metso on lempipaikkoni. Raili ja Reima Pietilälle ihmisen kiitos! Musiikkiosasto on viehättävä ja viihtyisä! Erinomainen nuottivalikoima harvinaisemmillekin soittimille, kiitos!

℣ Kiitos loistavista harjoitustiloista ja toimivasta varaussysteemistä!

℣ Kiitos ja onnea! 60-luvun levyjä on täällä ilahduttava valikoima. Toivottavasti yhteiskunta sietää tätä osastoa ja koko kirjastolaitosta vielä toisetkin 50 vuotta!

℣ Kiitos äänistä ja vimmasta!

℣ On tosi hienoa, että Tampereella on näin mahtavan hieno musiikkikirjasto! Olen käyttänyt sitä 1970-luvun alusta ja olen kyllä saanut musiikkielämyksiä ja oppia, joita en voi kuvitella muutoin saavani. Kiitos!

24 M Suuret ja sointuvat onnittelut – kiitos ihanasta palvelusta!

4/2008 M Wot, teillä on ihanat levykokoelmat. Olen löytänyt täältä sellaisia, joita olen etsinyt kauan. Kiitos!

M Parasta Tampereella. Kiitos avusta, ystävällisyydestä ja inspiraatiosta!

M Jo lapsuudessa teiltä löytyi parhaat kirjastotuotteet! Kiitos musiikista!

M Kiitos! On kiva kun vielä on paikka, jossa palveluja (lainoja) saa ilmaiseksi.

M Onnea hyvälle musiikkiosastolle! Ystävällinen palvelu ja hyvät valikoimat. Musiikkihuoneet ovat ehdottomat!

Kirjastolehden päätoimittaja Ritva Hokka-Ahti ja Jaakko Tuohiniemi juhlaseminaarin tauolla

M Onnittelut musiikkiosastolle ja toivottavasti jatkuu vielä pitkään meille musiikinnälkäisille.

M Intiimi fiilis, suht hyvä valikoima joka myös seuraa aikaansa. Kahtotaan missä mennään 50 v. kuluttua.

M Täällä viihtyisi vaikka kuinka pitkään! Ystävällistä ja asiantuntevaa henkilökuntaa!

M Onnea ja pitkää ikää! Teillä on tosi hyvä klassisen (mm.) musiikin kokoelma – monia löytöjä on tullut koettua!

M Onnea 50-vuotiaalle Suomen ja samalla maailman parhaimmalle musiikkikirjastolle, jossa on äärettömän hyvä ja paras palvelu.

M Paljon onnea vaan. Kuunnelkaa paljon musaa ja jakakaa muillekin.

M Hyvä juttu! Hyvin on mennyt ja toivottavasti tulee menemäänkin! Tilatkaa mahdollisimman paljon levyjä tänne!

M Kiva että olette olemassa.

M Tämä musiikkiosasto on hieno palvelu. Ystävällistä ja tarjontaa paljon.

M Huippu mukavia levyjä mun vaimo täältä aina kotiin tuo!

M Kiitos kaikista hyvistä avuista ja lainakammareista!

M Hieno homma, et löytyy naapurista näin kattava musosasto suurkuluttajalle. Levyjä on paljon. Mut vielä kun sais lisää ska-reggae hyllyyn.

M Paljon onnea. Musiikkiosasto on korvaamaton!

M Suuret kiitokset, täällä tekee aina jännittäviä löytöjä...

M Vasta Hämeenlinnasta Tampereelle tullessa vain pari kertaa käynyt, mutta osasto on jo havaittu fantastiseksi paikaksi moniruokaiselle musiikinystävälle ja luovalle muusikolle.

Musiikkikirjastojemme pitkäaikainen tukija ja ideologi Pekka Gronow laitettiin syksyllä virallisesti eläkkeelle. Tästä täysin riippumatta Gronow on kunnostautunut pitkin vuotta EU:n ajaman suoja-aikadirektiivin muutosehdotuksen asiantuntevana kriitikkona.

ℳ Paljon onnea vaan! Hienoja löydöksiä tänäänkin! Brittimusalehdet ovat korvaamattomia!

ℳ Eläköön ja kukoistakoon musiikkiosasto kaikkien iloksi!

ℳ Yleissivistykseni on lähinnä teidän ansiota! Kiitos siitä!

ℳ Kiitos musiikkikasvatuksesta! Olette olleet suuri apu.

ℳ Kirjasto on yksi Suomen hyvinvointiyhteiskunnan hienoimpia saavutuksia ja erityisesti Tampereen kaupunginkirjaston musiikkiosasto loistaa tarjonnallaan ja palvelun tasolla. Henkilökohtaisesti olen erityisen kiitollinen mahdollisuudesta soittaa pianoa. Kiitoksia paljon erinomaisesta osastosta.

ℳ 1971 kuuntelin silloisessa pääkirjastossa Last Poets'in levyä – ensimmäinen rap & HipHop levy mitä oon kuullu. Myös -73 kolahti Alice Cooper. Sittemmin itse lähinnä puhaltajana olen ”ilahduttanut” mm. kau-punkilaisia. Kiitosta eli tattis.

ℳ Ilman teitä olisin onneton.

ℳ Olen ollut asiakkaana vasta 15 vuotta, mutta sinä aikana olen ehtinyt lainata satoja levyjä ja lukea satoja lehtiä.

ℳ Onnitelut! Taas sujuu viikonloppu rattoisasti musiikkia kuunnellen.

ℳ Ihanaa, että kirjasto on olemassa ja erityisesti musiikkiosasto ja sen avulias ja osaava henkilökunta: Kiitos!

ℳ Onnitelut musiikkiosastolle! Kirjasto on upea laitos!

ℳ Lämpimät kiitokset maailmanlaajuisesta musiikin maailmasta, joka avautuu jokaiselle ilmaiseksi!

ℳ Onnitelut musiikkiosastolle ja kiitos hienosta mahdollisuudesta harrastaa musiikkia monipuolisesti!

ℳ Harvemmin käyväkin onnittelee! Apu on löytynyt, kun olen tarvinnut.

ℳ Olen ollut asiakkaana kaikki nämä 50v. Onnea ja kiitoksia!

ℳ Syviä sointuja!

ℳ Onnitelut! Taas sujuu viikonloppu rattoisasti musiikkia kuunnellen.

ℳ I've been coming here many years. Happy birthday!

ℳ Musiikkiosasto on Metson paras paikka! Hyvä palvelu ja rauhallinen ilmapiiri!

ℳ Kiitos tästä hyvän musiikin suuresta määrästä!

26 M Kiitos kuluneista vuosista t: musiikkiosaston asiakas vuodesta 1973.
4/2008 M Teette tosi tärkeätä työtä! Kiitokset.

M Kiitos mahtavasta palvelusta, ystävällisistä keskusteluista ja loistavista musiikillisista hetkistä.

M Hienoa! Löydän kaiken tarvitsemani!

M Congratulations, let the music continue!

M Syllillinen ruusuja kiitoksin suurenmoisesta, joustavasta palvelusta, läsnäolosta! Kiitos Tampereen kulttuurielämyksistä!

M Kiitos! Tästä musiikkikirjastosta olen haja-amunnalla löytänyt todella hyviä levyjä ja tutustunut aivan uusiin orkestereihin! Varsinkin kiitos marginaalimusiikista ja etnisen popmusiikin hyllystä!

M Kiitos kauneudesta, jota musiikillasi jaoit teinitytön sieluun!

Suomen musiikkikirjastoyhdistyksen syyskokous Turun uusissa tiloissa tarjosi mm. pääkaupunkiseudun kollegoille ihmettelyn aiheita. Tässä puhuvaa automaattia epäuskoisina tutkimassa **Markku Lehikoinen** Tapiolasta ja **Jaakko Lind** Tikkurilasta. Laitteen metkut jo tuntevaa **Tuomas Peltaria** herrojen ihmettely vain huvittaa.

Juhlaseminaarin tunnelmia, vasemmalta BTJ Finlandin toimitusjohtaja **Kari Heikkinen**, Suomen kirjastoseuran toiminnanjohtaja **Sinikka Sipilä**, kirjastoneuvos **Raija Haapsaari** ja Tampereen kulttuuritoimen tilaajapäällikkö **Tuula Martikainen**.

Juhlaseminaarin yleisöä, etualalla Tampereen kaupunginkirjaston nykyinen johtaja **Tuula Haavisto**, innokas laulun harrastaja hänkin.

Ammattilainen ei jätä testaamatta uutta asiakaspalveluvälineistö;
Kyösti Mäkelä näyttää tässä mallia nuoremmille.

Turkulaista nostalgiaa: uudistetusta vanhasta kirjastosta näkyy myös entinen musiikkiosasto,
joka ei enää palvele kirjastoyleisöä. Rakennus onneksi tulee säilymään maisemassa.

Tämän numeron kirjoittajat

Helena Aflecht, Lappeenranta

Pirjo Hakuni, Tampere

Anna Härmä, Vaasa

Jutta Jaakkola, FiMIC

Timo Jansson, Järvenpää

Leena Miettinen, Savonlinna

Kyösti Mäkelä, Jyväskylä

Jouni Mäkinen, Rovaniemi

Antti Nieminen, Espoo

Katri Piepponen, Joensuu

Heikki Poroila, Vantaa

Esko Rahikainen, Kansalliskirjasto

Elina Rauhala-Kari, Kangasala

Hanna Saloranta, Helsinki

Juha Sutela, Oulu

Jaakko Tuohiniemi, Helsingin yliopisto

Arja Tuovinen, Turku

Sirpa Tyni, Keitele

Jyrki Valto, Kirkkonummi

Sirkka Yletyinen, Lahti

Tekijänmukainen hakemisto

Aflecht, Helena

Ja meitä laulatti niin (Lappeenranta) 4:22

Haapsaari, Raija

Pitääkö kukaan enää Brahmsista? 3:13

Hakuni, Pirjo

Ja meitä laulatti niin (Tampere) 4:22

Oopperaa elokuvissa 4:7

Huttu, Miia

Alma Wikeström – ihminen arkistossa 2:14

Härmä, Anna

Ja meitä laulatti niin (Vaasa) 4:15

Ikäheimo, Ulla

Nähdä Napoli ja jäädä henkiin 3:5

Suomalaiset musiikkikirjat 2007 2:17

Jaakkola, Jutta

Suomalaisen musiikin tiedotuskeskuksen uusi vetovoima 4:4

Jansson, Timo

Ja meitä laulatti niin (Järvenpää) 4:19

Miettinen, Leena

Ja meitä laulatti niin (Savonlinna) 4:14

Moisio, Tapani

Kulttuuriaineistolaki tuo verkkomusiikin Kansalliskirjastoon 1:13

Mäkelä, Kyösti

Ja meitä laulatti niin (Jyväskylä) 4:16

Musiikkiaineiston varastointi – entä luettelointi? 3:16

Musiikkikirjastojen tulevaisuus – ei syytä turhaan pessimismiin 1:22

Mäkinen, Jouni

Ja meitä laulatti niin (Rovaniemi) 4:18

Nieminen, Antti

Ja meitä laulatti niin (Espoo) 4:17

Piepponen, Katri

Ja meitä laulatti niin (Joensuu) 4:20

Poroila, Heikki

Jokaisen oma asia? 1:3

Joko halutaan panostaa verkkomusiikkiin? 3:8

Jonkin ison kynnyksellä? 4:3

Jotta verkkomusiikki ulottuisi myös julkisiin kirjastoihin 2:11

Juhlimiseen on aihetta 3:3

Kreikan kielen uudistettu transkriptiostandardi 1:24

Kuvia kevätkokouksesta 2:29

Miten hyvää rahallakaan saa? 2:3

Musiikin valtakunnallinen varastointi ja dokumentointi 3:17

Onneksi olkoon! 4:23

Summary in English 1:24, 2:28, 3:21, 4:30

Tallenteista tiedostoiksi – kirjastot ja äänitetty musiikki 1:17

Vuoden 2007 hakemistot 4:28

Rahikainen, Esko

Ja meitä laulatti niin (Kansalliskirjasto) 4:17

Rauhala-Kari, Elina

Ja meitä laulatti niin (Kangasala) 4:18

Saloranta, Hanna

Ja meitä laulatti niin (Helsinki/Itäkeskus) 4:21

Musiikin mysteeri on kaunein 1:5

Sutela, Juha

Ja meitä laulatti niin (Oulu) 4:20

Tulkki, Viivi

Levylainaamosta kansalaisten musiikilliseksi olohuoneeksi 1:15

Tuohiniemi, Jaakko

Luettelointia, elokuvia ja vanhaa taidelasia 4:9

Tuovinen, Arja

Ja meitä laulatti niin (Turku) 4:20

Tyni, Sirpa

Ja meitä laulatti niin (Keitele) 4:15

Tyyri, Tuomas

Kulttuuriaineistolaki tuo verkkomusiikin Kansalliskirjastoon 1:13

Valtanen, Kimmo

Kirjastot mukaan musiikin lailliseen verkkojakeluun 2:5

Valto, Jyrki

Ja meitä laulatti niin (Kirkkonummi) 4:21

Yletyinen, Sirkka

Ja meitä laulatti niin (Lahti) 4:18

Asiahakemisto

Asiakaspalvelu : musiikkikirjastot 1:3

FiMIC 4:4

IAML Napoli 2008 3:5

Jaakkola, Jutta 4:4

Kansalaisten musiikillinen olohuone : musiikkikirjasto 1:15

Kansalliskirjasto : kulttuuriaineistolaki 1:13

Kreikan kielen uudistettu transkriptiostandardi 1:24

Kulttuuriaineistolaki : Kansalliskirjasto 1:13

Luettelointi : musiikkiaineiston varastointi 3:16-17

Musiikkiaineiston varastointi : luettelointi 3:16

Musiikkibibliografia 2007 2:17

Musiikkikirjasto : kansalaisten musiikillinen olohuone 1:15

Musiikkikirjastojen tulevaisuus 1:22

Musiikkikirjastot : asiakaspalvelu 1:3

Musiikkikirjastot : verkkomusiikki 2:3, 2:5, 2:11, 3:8, 4:3

Musiikkikirjastot : äänitallenteet 1:17

Musiikkikirjastot : äänitiedostot 1:17

Musiikkikirjastot 50 vuotta 3:3, 4:23

Napoli IAML 2008 3:5

Oopperaa elokuvissa 4:7

Pitääkö kukaan enää Brahmsista? 3:13

Saloranta, Hanna 1:5

Sony BMG : musiikkikirjastot : verkkojakelu 2:5

Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus 4:4

Suomalaiset musiikkikirjat 2007 2:17

Suomen musiikkikirjastoyhdistys : kevätkokous (kuvia) 2:29

Suuri toivelaulukirja –laulajaiset 4:14

Tampereen kaupunginkirjaston musiikkiosasto 50 vuotta 3:3, 4:23

Transkriptiostandardi : kreikan kieli 1:24

Tuohiniemi, Jaakko 4:9

Verkkomusiikki : musiikkikirjastot 2:3, 2:5, 2:11, 3:8, 4:3

Wikeström, Alma 2:14

Yhteislaulutilaisuudet 8.11.2008 4:14

Äänitallenteet : musiikkikirjastot 1:17

Äänitiedostot : musiikkikirjastot 1:17

Intervalli 4/2008

Summary in English

In his editorial **Heikki Poroila** keeps asking, whether the public music libraries should participate digital network distribution of music at any cost. He also wonders, if the libraries really have done everything possible to find out the real changes in musical behaviour. Music libraries might face big changes in the near future already, big changes.

The Finnish Music Information Center (FiMIC) has got a new manager, Mrs **Jutta Jaakkola**. In an introductory interview Mrs. Jaakkola tells about the changes in FiMIC and it's services. Especially net services will be under major changes. Already now one can listen to samples of new Finnish music (see www.fimic.fi).

Opera in a movie theatre? The Finnish opera lovers have got this new possibility this year. Music librarian **Pirjo Hakuni** has made an inquiry among the first night customers in Tampere. Most of the respondents were very pleased with this possibility to watch Richard Strauss' *Salome* with prominent Finnish singers Karita Mattila and Juha Uusitalo. Unfortunately the Finnish conductor Mikko Franck could not attend this performance as was informed beforehand. There is an evident need for this kind of service, even if the tickets are quite expensive compared to normal movie tickets.

The Finnish IAML Branch has got a new chair for 2009. **Jaakko Tuohiniemi**, music librarian in the library of musicology in Helsinki University, is probably well known to many international IAML colleagues, since he has been attending annual meetings for years. In this interview Mr. Tuohiniemi unveils for the first time his other passions besides music cataloguing: old movies and collecting of art objects, especially old glass!

Year 2008 has been a year of celebration for the Finnish public libraries. 50 years ago the first music department was opened in Tampere City library. The main jubilee happening in October is remembered with several pictures and a selection of authentic written congratulations and thanks from customers to the music library.

In November over **20 singing events** were organized in Finnish libraries all over the country from Helsinki to Rovaniemi in Lapland and from Turku to Joensuu in Eastern Finland. Music librarians from these libraries give vivid reports with words and pictures about the enthusiastic atmosphere in these events. It seems obvious that people want to sing more together, and the public library is not a bad place to carry out this wish!

There is an annual index of authors and their articles plus a subject index, too.

The next issue of Intervalli will be published in March 2009.

Older LP's are still preserved in Finnish public music libraries. This album by Terry Callier from 1973 has been displayed in Turku City Library. The laws prohibiting ads for smoking and tobacco products do not apparently apply to naked women on album covers.